РІК LXVII, Ч. 3 БЕРЕЗЕНЬ – 2010 – MARCH № 3, VOL. LXVII

НАШЕ ЖИТТЯ
OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

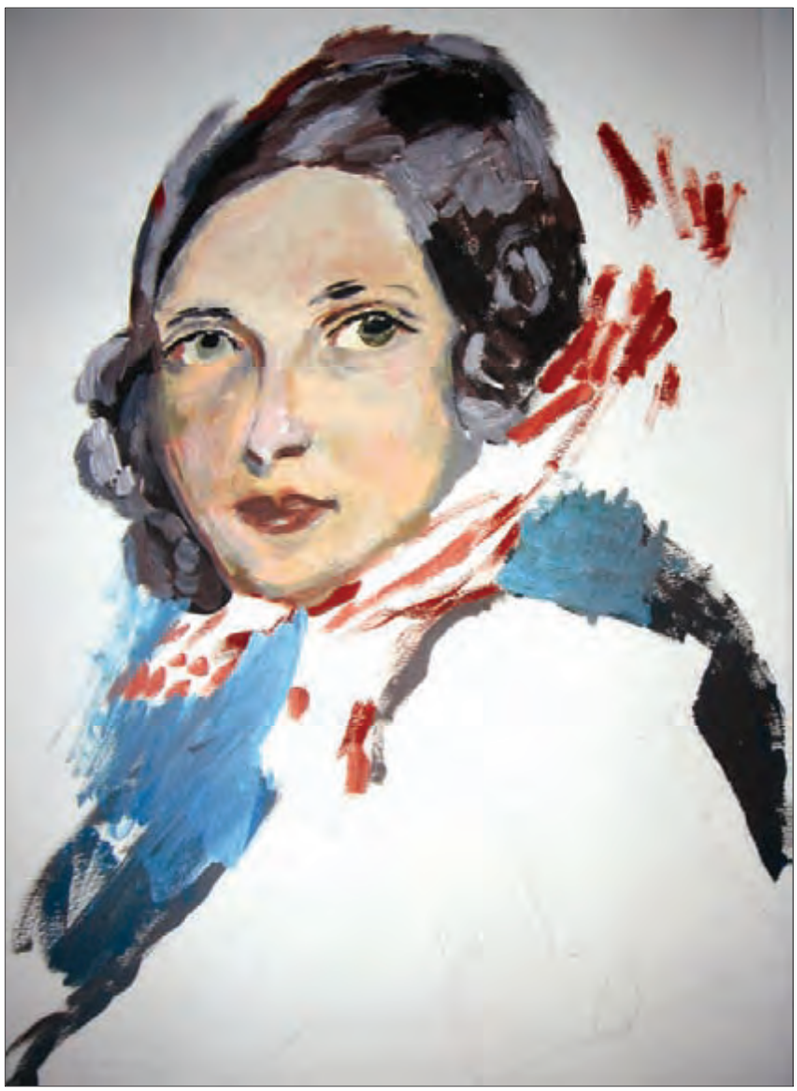

www.unwla.org

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944
Виходить раз у місяць
СУА – неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Ню Йорку

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN’S LEAGUE OF AMERICA, INC.

“OUR LIFE”

Published since 1944

Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

РІК LXVII БЕРЕЗЕНЬ Ч. 3

Головний редактор – **Тамара Стадниченко**
Україномовний редактор – **Лідія Слиж**

Редакційна колегія:
Маріянна Заяць (з уряду) – голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом’як, Ася Гумецька, Христя Швед, Марта Тарнавська, Вірляна Ткач, Наталія Даниленко,
Мовна коректа **– Святослав Левицький**

Адміністратор **Ольга Стасюк**
Год. праці: вівторок, середа, четвер – 11:00-7:00

Адреса адміністрації і редакції:
203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
office@unwla.org

Річна передплата в США
Для членів СУА $30.00
Для інших передплатників $40.00
Поодиноке число $3.00
В країнах поза межами США ..... US $50.00

VOL. LXVII MARCH № 3

Editor – **Tamara Stadnychenko**
Ukrainian-language editor – **Lidia Slysh**

Contributing Editors:
Marianna Zajac – UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak, Assya Humetsky, Christine R. Shwed, Marta Tarnawsky, Virlana Tkacz, Natalia Danylenko

Administrator **Olha Stasiuk**
Office hours: T W Th – 11 a.m. to 7 p.m.

Editorial and Administration Office:
203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
office@unwla.org

Annual subscription in the USA for UNWLA members $30.00
Annual subscription in the USA for other subscribers..... $40.00
Single copy $3.00
Annual subscription in countries other than USA ..... US $50.00

ЗМІСТ – CONTENTS

Маріянна Заяць. Ділимося вістками та думками... 1
Маріянна Заяць. 85-річчя СУА. Олена Лотоцька (Ч. 2) 3
Лідія Слиж. Ліна Костенко 4
Ліна Костенко. Вірші 5
Наталка Соневицька. Євпраксія Добродія Зоя – перша жінка-лікар 6
Тарас Шевченко. Вірш 7
Мирослава Мирошниченко. Сирітство 7
Марта Тарнавська. Діти 8
Наталка Соневицька. Вісті з Українського Музею в Ню Йорку ... 10
Наша обкладинка 12
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, Views, & News 13
Martha Bohachevsky Chomiak. Women’s Organizations in Independent Ukraine (Part 2) 15
Olia Rudyk. An Ocean of Music 17
Irena Pyskir-Bilyk. Nostalgia for an Extraordinary Tradition 19
Ihor Magun. Physical Activity for Healthy Aging 21
Валентина Шайда. Жінка, що говорить віршами (45-ий Відділ СУА) 22
Надія Дейчаківська. Загальні збори 12-го Відділу СУА ім. Олени Пчілки, Клівленд 24
Лариса Харамбура. Загальні збори 46-го Відділу СУА ім. Олени Теліги, Рочестер 25
Подарунки сиротам в Україні (29-ий Відділ СУА, Чікаґо) 26
Ірина Брик-Жизномирська. Загальні збори 56-го Відділу СУА ім. Мілени Рудницької, Норт-Порт, Флорида 26
Надія Гавриляк. Загальні збори 86-го Відділу СУА ім. Олени Теліги, Нюарк 27
Відійшли у Вічність 28
Христя Швед. Лисичка і журавель 34
Василина Дмитрик. Великопостні страви 36
Листи 11, 31, 32
Пожертви і подяки 11, 29, 30, 32, 33

На обкладинці: Оля Рондяк. “Незакінчений шалик”.
On the cover: Ola Rondiak. “Unfinished scarf.”

Підписано до друку 24 лютого 2010 р.
Маріянна Заяць, голова СУА. Тамара Стадниченко, редактор.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.
За точність викладення фактів відповідає лише автор.
Редакція зберігає за собою право на мовне редаґування і скорочення матеріялів.
Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.
При передруці обов’язково подавати джерело – “Наше Життя”.
В публікаціях журналу редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.

“OUR LIFE” (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women’s League of America, Inc.,
203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
ISSN 0740-0225
Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)
Postmaster: send address changes to
“OUR LIFE”, 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2010 Ukrainian National Women’s League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.
1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012
Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Subscription fees for UNWLA members are included in annual dues.
Subscribers who are not UNWLA members should send annual subscription fee directly to
UNWLA, Inc.
203 Second Avenue, New York, NY 10003

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

ДІЛИМОСЯ ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

Воля народу України була почута і вона визначатиме майбутнє країни. Другий тур виборів президента в Україні відбувся 7-го лютого, і Віктор Янукович переміг з незначною перевагою. Згідно з інформацією, наданої прес-службою Білого Дому, президент Обама зателефонував Віктору Януковичу 11 лютого, щоб привітати його з обранням і побажати йому успіхів на цій посаді. Президент привітав український народ з успішним голосуванням 7 лютого, давши йому високу оцінку, і домовився з Віктором Януковичем про важливість продовження співробітництва у сфері ядерного нерозповсюдження.

У прес-релізі вказано, що «Стратегічне партнерство між Сполученими Штатами і Україною базується на спільних інтересах і цінностях. Вони включають поширення демократії і добробуту, захист безпеки і територіальної цілісності, зміцнення правопорядку, сприяння нерозповсюдженню ядерної зброї, а також підтримку реформ в Україні в економіці та енергетичній сфері. Сполучені Штати розраховують на співпрацю з новообраним президентом Януковичем і продовжуватимуть зміцнювати наше співробітництво з урядом України та лідерами парламентських фракцій.» У багатьох американських і міжнародних виданнях можна було прочитати, що народ України цінує ті демократичні свободи, які були посіяні Помаранчевою революцією, і вони не будуть втрачені, а навпаки, є сподівання на подальший розвиток свобод і демократії. У досить цікавому аналізі виборів в Україні, Христя Фріланд, головний редактор Financial Times у США, сказала: «Будемо сподіватися, що зміцнена демократія, яка парадоксальним чином вивела його (Віктора Януковича) до вершини, також змусить його приймати правильні рішення.»

Нова ініціятива СУА – „Допомога і догляд для старших" в Україні впевнено набирає обертів. Пакунки, подаровані Mission Outreach, прибули до України (Різдвяні свята затримали доставку на місяць), і на момент виходу цього числа журналу з друку вони вже будуть доставлені до десяти будинків для літніх людей. До нас почали надходити підтвердження, і недавно ми отримали зворушливу подяку від директора геріатричного будинку в Івано-Франківську. Референтка суспільної опіки СУА Ірина Рудик і я отримуємо деталі від наших округ, які намагаються визначити потреби призначених їм будинків для літніх людей і ресурси округи, які би відповідали цим потребам, та плянують наступні кроки. Оскільки ми хочемо забезпечити прозорість у втіленні цієї програми, пані Рудик і надалі продовжуватиме спілкуватися з директорами геріатричних домів, а також з нашими контактними особами з Союзу Українок України. Члени громади дуже позитивно оцінили цю акцію, і ми закликаємо усіх зацікавлених приєднатися до неї. Ми будемо вдячні за благодійні датки від громади, які можна надсилати на поштову адресу нашої канцелярії в Ню Йорку.

На засіданні Екзекутиви СУА 23 січня було вирішено надати пожертву через американський Червоний Хрест у розмірі $1000 для потерпілих від землетрусу у Гаїті. Як американці та члени світової спільноти, члени Екзекутиви СУА визнали доречним підтримати потерпілих від цієї вражаючої своїми наслідками трагедії в одній з найбідніших країн Північної Америки. У січні Світовий Конґрес Українців також закликав відгукнутися на це лихо.

Як згадувалось у січневому номері «Нашого Життя», СУА є однією з організацій, яка підтримає зйомку документального фільму «Життя у мертвій зоні». З того часу, як це рішення було прийняте, продюсер фільму Ірина Забитко підтримує контакт з пані Лідою Черник, яка була референткою Суспільної опіки СУА понад 15 років і відіграла важливу роль на перших етапах залучення СУА до підтримки Чорнобильських програм, починаючи з 1986 року. Пані Забитко візьме інтерв'ю у пані Ліди для цього надзвичайно важливого документального фільму. Наша організація є відданою справі збереження пам'яті про цю жахливу катастрофу.

На більш позитивній ноті, ми хотіли б привітати Віру Фармігу, яка у 2005 році отримала нагороду СУА для молодих жінок «За неперечісні професійні досягнення», з її номінацією на премії Золотий Глобус та Оскар за найкращу жіночу ролю другого пляну у фільмі «Мені б у небо» (Up in the Air). Ми Всі були дуже зворушені, коли Віра відвідала нашу Конвенцію у 2005 році зі своєю бабусею. Ми пишаємося Тобою, Віро, як особистістю і як актрисою, і бажаємо Тобі успіху!

Хочемо нагадати, що у Сполучених Штатах березень є Місяцем жіночої історії, який відзначається щороку, щоб привернути увагу до внеску жінок в історичні події та у розвиток

Члени Головної Управи СУА.
(Передрук з грудневого 2009 року журналу, фотографія в якому була неякісна через технічні причини).
Фото А. Кравчук.

сучасного суспільства. Ми знову закликаємо наші відділи відсвяткувати цей місяць у своїх громадах.

Наш веб-сайт є цікавим та динамічним і може бути корисним засобом зв'язку як всередині нашої організації, так і за її межами. Окрім того, що він містить інформацію про нашу організацію та її членів, веб-сайт СУА став джерелом зв'язку – зазвичай через особисті причини – для українських жінок у цій країні та інших людей, які шукають інформацію про Україну. За останні кілька місяців, наприклад, до нас звернулися (зателефонувавши чи надіславши листа електронною поштою) жінки родом з України, які зазнають зневажливого або жорстокого ставлення у Сполучених Штатах Америки, і які потребують поради та / або допомоги. Також звертаються молоді студенти з України, які навчаються в американських університетах і хочуть почути дружні голоси; добровольці Корпусу миру або їх сім'ї, які намагаються зрозуміти умови життя і роботи в Україні; американські громадські групи, які шукають інформацію і т.д. Веб-мастер Зоряна Гафткович і я запрошуємо Вас подавати інформацію до Вашого веб-сайту.

У канцелярії СУА відбулися зміни. Пані Наталка Дума, яка присвятила відданій праці для СУА понад 30 років, передала свою роботу Олі Стасюк. Ми висловлюємо нашу глибоку подяку пані Наталці за усі ті численні роки праці – вона знала і розуміла наших членок як ніхто інший! З найкращими побажаннями здоров'я і добробуту у Вашому заслуженому відпочинку!

Новим адміністратором нашої канцелярії є пані Ольга Стасюк, прийшовши до нас із великим досвідом громадської праці. Пані Стасюк має досвід роботи з електронними базами даних та іншим корисним програмним забезпеченням і на даний час працює над переведенням інформації про членство СУА в єдину багатофункціональну базу даних, що має підвищити ефективність управління організацією. Разом з Пані Олею ми оновимо комп'ютерну базу нашої канцелярії для поліпшення послуг для нашого членства і читачів «Нашого Життя». Години роботи пані Олі зазначені на внутрішній стороні обкладинки журналу. Її робоча електронна адреса: office@unwla.org. Ласкаво просимо в сім'ю СУА, пані Олю!

Маріянна Заяць,
голова СУА.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

ОЛЕНА ЛОТОЦЬКА
(1894-1975)

Частина друга

1931-1934 рр. – перша каденція Олени Лотоцької на посту голови Союзу Українок Америки. За її пропозицією в травні 1932 р. відбувся Жіночий конґрес, на якому були присутні представники всіх жіночих організацій Америки і Канади. Конґрес став одночасно першою Конвенцією СУА і дав велику наснагу союзянкам до дальшої праці.

Під час Великого Голоду в Україні в 1932-33 роках, що штучно був створений більшовицькою владою, Централя СУА негайно зорганізувала ,,Комітет Помочі Голодуючій Україні". Союз Українок Америки інформував світ про цю жахливу трагедію українського народу.

1933 рік – участь СУА у Світовій виставці в Чікаґо. В українському павільйоні за пропозицією О. Лотоцької було влаштовано Жіночий День, який мав великий успіх.

Переїхавши до Філядельфії у 1934 р., О. Лотоцька веде ,,Жіночий відділ" в газеті ,,Америка", а з 1939 р. стає редактором ,,Вістника СУА" – першого офіційного видання СУА.

З 1943 по 1965 роки О. Лотоцька знову очолює нашу організацію. Надзвичайно енергійна, ініціятивна, рішуча жінка 22 роки успішно розбудовує Союз Українок Америки.

Централю СУА переносять до Філядельфії, де з січня 1944 року почав виходити часопис ,,Наше Життя", що став візитною карткою СУА і видається до сьогодні.

В ділянці *організаційній* Союз Українок Америки поширився на цілу країну. Були створені Окружні Ради. Таким чином СУА з двоступневої організації перетворився на триступневу, що було закріплено новим Статутом СУА, прийнятим на XII Конвенції СУА у 1959 р.

В *культурно-освітній* ділянці влаштовувались виставки укр. народного мистецтва. У 1952 р. видано твори Лесі Українки англійською мовою. Назву збірки ,,Дух полум'я" дала О. Лотоцька. В 1961 р. у Клівленді в Городі Культури збудовано пам'ятник Лесі Українці. Проведено збірку на побудову пам'ятника Тараса Шевченка у Вашінґтоні. Започатковано проведення свят Жінки-Героїні. Організовано хори при відділах СУА. У 1958 р. в Рочестері засновано гурток ,,Наша Батьківщина" для збирання пам'яток старовини.

В ділянці *суспільної опіки* надавалась велика допомога скитальцям після II Світової війни в країнах Европи. Було створено комітет ,,Мати і дитина", метою якого було переселення до США вдів з дітьми. О. Лотоцька влаштовувала приїжджих, шукала для них працю і помешкання. В 1958 р. новий почин – акція ,,допомоги бабусі".

Стипендійний Фонд СУА для талановитої жіночої молоді був створений у 20-ту річницю заснування СУА. В 1963 р. Окр. Рада СУА в Нюарку встановила стипендію в пам'ять своєї першої голови Олени Гординської для студентки славістики в Европі.

У *виховній* ділянці створювались виховні референтури при відділах і Окр. Радах СУА. Проводились Виховні Семінари для батьків, виставки дитячої творчости, забави, курси танків і самодіяльности. В 1953 р. відкрито першу Світличку у Клівленді, Огайо (33-ій Відділ СУА).

У ділянці *зв'язків* О. Лотоцька проводила велику діяльність. В 1948 р. відбувся Світовий Конґрес Українського Жіноцтва, на якому було створено Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), головою якої стала Олена Кисілевська, а О. Лотоцька – однією з її заступниць. В цьому ж році СУА було прийнято до Генеральної Федерації Жіночих Клюбів, а в 1952 році до Національної Ради Жінок Америки. У 1953 р. СУА ввійшов до проводу УККА.

В 1958 році О. Лотоцька на Міжнародній Жіночій Виставці в Ню Йорку була відзначена як ,,визначна жінка року". В 1965 р. XIV Конвенція СУА іменувала Олену Лотоцьку Почесною головою СУА. Ми зараховуємо її славне ім'я до найвизначніших членок Союзу Українок Америки.

– Маріянна Заяць

ЛІНА КОСТЕНКО

До 80-річчя від Дня народження

Українську поезію сьогодні важко уявити без Ліни Костенко. У її дивовижному за красою і силою поетичному голосі гармонійно поєдналися зворушлива ніжність жінки і твердість духу справжнього борця, філософська заглибленість у проблеми буття і пристрасна емоційність трибуна. Ліна Костенко посідає виняткове місце в українській літературі останніх чотирьох десятиліть не завдяки радикальним творчим експериментам, не з огляду на зайняту політичну позицію, чи ,,провокативний" стиль життя. Ліна Костенко є видатною постаттю українського культурного життя, завдячуючи своїй сильній особистості, принциповому запереченню позиції пристосуванства, яка характеризує багатьох радянських письменників, здатності мовчати в час, коли це мовчання означало відмову від спокус облаштувати своє життя ціною поступок. Загальне визнання видатної поетеси вона здобула завдяки вмінню синтезувати в своїй творчості найкращі риси української поезії і відкинути гірші.

Народилася Ліна Костенко 19 березня 1930 року в містечку Ржищев на Київщині в родині вчителів. В 1936 році родина перебралася до Києва, де майбутня поетеса закінчила середню школу. Ці скупі дані біографічної довідки стануть хвилюючими поетичними мотивами, коли авторка згодом розповість у віршах про біженські дороги воєнних років і про ,,балетну школу" замінованого поля, по якому доводилося ходити, і про перший, написаний в окопі, вірш. Після закінчення середньої школи молода поетеса навчається в Київському педагогічному інституті, а згодом – у Московському літературному інституті ім. О. М. Горького.

Ліна Костенко була однією з перших і найпримітніших у плеяді молодих українських поетів, що виступили на рубежі 50-60-их років XX століття. Збірки її віршів ,,Проміння землі" (1957) та „Вітрила" (1958) викликали інтерес читача й критики, а книга ,,Мандрівки серця", що вийшла 1961 р. не тільки закріпила успіх, але й засвідчила справжню творчу зрілість поетеси, поставила її ім'я серед визначних майстрів української поезії. Книги Ліни Костенко ,,Над берегами Вічної ріки" (1977), ,,Маруся Чурай" (1979), ,,Неповторність" (1980) стали небуденними явищами сучасної української поезії, явищами, які помітно впливають на весь її дальший розвиток.

Творчий розвиток Ліни Костенко – поетеси гострої думки і палкого темпераменту – не був позбавлений ускладнюючих моментів. Обмеження свободи творчої думки, різні ,,опали" в часи застою призвели до того, що досить тривалий час вірші Ліни Костенко практично не потрапляли до друку. Але мужня жінка, самобутня поетеса витримала і цькування влади, і несправедливі закиди критики, і пасивне мовчання ,,юрби". І саме в ті роки поетеса, незважаючи ні на що, посилено працювала, крім ліричних жанрів, над своїм найвидатнішим досьогодні твором-романом у віршах ,,Маруся Чурай", за який вона у 1987 році була удостоєна Державної премії УРСР ім. Т. Г. Шевченка.

Перу поетеси належать також збірка поезій ,,Сад нетанучих скульптур" (1987), збірка віршів для дітей ,,Бузиновий цар" (1987), ,,Вибране" (1989). Її твори перекладені мовами багатьох народів світу.

Живе та працює Ліна Костенко в Києві. Вона є однією з найулюбленіших українських поетів. Щире захоплення читачів викликає сила і яскравість її творчого обдарування, велич і благородство духу.

Лідія Слиж

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

Вітаємо Ліну Костенко з її 80-літтям!

І як тепер тебе забути?
Душа до краю добрела.
Такої дивної отрути
я ще ніколи не пила.
Такої чистої печалі,
такої спраглої жаги,
такого зойку у мовчанні,
такого сяйва навкруги.
Такої зоряної тиші,
такого безміру в добі!...
Це, може, навіть і не вірші,
а квіти кинуті тобі.

– Ліна Костенко

And how can I forget you now?
My soul has wandered to the edge.
I have never had to drink
such a strange poison.
Such pure sadness,
such parching thirst,
such a scream in silence,
such a glow all around.
Such a cosmic silence,
such boundlessness in a single day!...
These, maybe, are not even poems,
but flowers thrown to you.

Translated by Michael M. Naydan
(Landscapes of Memory, 2002)

Стоять озера в пригорщах долин.

Луги цвітуть у придорожній смузі.

І царственний цибатий чорногуз
поважно ходить в ранній кукурудзі.

Дівча козу на вигоні пасе.

Машини мчать, баранки крутять аси.

Малина спіє... І на все, на все
лягає пил чорнобильської траси.

– Ліна Костенко

Lakes stand in the cupped hands of valleys.

Meadows bloom by the roadside.

And a regal long-legged stork
walks dignified among the early corn.

A girl tends a goat in the pasture.

Cars rush, hot-shot drivers twirl their
steering wheels.

Raspberries ripen . . . And upon all of this
lies the dust of the Chornobyl highway.

Translated by Michael M. Naydan
(Landscapes of Memory, 2002)

A LIGHTNING-CABLE

At night beyond the dells where wolves descend
The rabbits sent cables announcing winter's end.

And a pine-tree reads the following thing:
"Await me with flowers . . . Spring."

Lina Kostenko

Translated by Ihor Balan
(The Lilac King,1990)

ЄВПРАКСІЯ ДОБРОДІЯ ЗОЯ – ПЕРША ЖІНКА-ЛІКАР

Переглядаючи родоводи київських князів бачимо, що **Євпраксія** було одним з найбільш популярних жіночих імен. Дві Євпраксії були жінками світового значення. Євпраксія Аделгайда, дружина німецького імператора Генрика IУ, без перебільшення, змінила курс середньовітної історії Західної Европи. Її трагічну долю знаємо в основному з роману Павла Загребельного **„Євпраксія".** Але не менш яскравою постаттю XII-го століття є Євпраксія Зоя – видатна лікарка в світовій медичній науці. Своїм розумом, освітою, лікувальною практикою і науковою працею вона перевищила чи не всі відомі жіночі постаті свого часу.

Євпраксія була дочкою київського князя Мстислава Володимировича і шведської принцеси Христини та внучкою Володимира Мономаха. Народилася вона в 1108 році і вже з дитинства цікавилася народною медициною. Вона знала назви і властивості рослин і зілля, як і коли їх збирати. Потім удосконалила вміння виготовляти з них порошки, настоянки, краплі і мазі. Як і всі київські князівни, вона здобула прекрасну освіту – знала письмо і грецьку мову. В дуже молодому віці вона почала свою практичну лікарську діяльність. Можливо, що Євпраксія знала і використовувала поради Києво-Печерського монаха Агапіта, який перший в Київській Русі заснував при монастирі лікарню і школу, і який також вилікував її діда – князя Володимира Мономаха. Слава про Євпраксію – лікарку ширилась і приходили до неї "воїни, і челядь, і смерд" і вона нікому не відмовляла. Народ її любив, шанував і надав звання ***Добродії.***

В 1122 році Євпраксія вийшла замуж за Алексія Комніна, двоюрідного брата тодішнього візантійського царя Іоанна Комніна. При вінчанні з Алексієм Євпраксія одержала традиційне ім'я грецьких цариць ***Зоя*** і титул севастократи.

Константинополь в тих часах був центром культури і науки, то Зоя Євпраксія мала тут можливість продовжувати і поглиблювати свої знання в медицині. Вона теж заприязнилася і спілкувалася зі своєю старшою своячкою принцесою Анною Комніною, відомою візантійською авторкою 15-томної історії ***„Алексіяда".*** В імператорському дворі Зою Євпраксію вважали дивачкою, свого рода чаклункою. Вона зовсім не цікавилася столичними інтригами чи модою, а виключно наукою, зокрема медициною.

В 1129 році Зоя Євпраксія народила дочку Марію, а не, як надіялися в імператорському дворі, престолонаслідника. Скоро після народження доньки Зоя Євпраксія повдовіла і покинула царський двір, залишившись в Константинополі. Вона довго носила жалобу, жила самотньо, присвятивши весь час писанню медичного трактату ***„Алімма" („Мазі".)***

Трактат ***„Мазі"*** – це перший авторський медичний текст, написаний українською жінкою. Ця рукописна книга дійшла до наших часів в неповному вигляді. Частини рукопису зберігаються в бібліотеці Льоренцо Медічі у Фльоренції. Трактат поділений на 5 частин і 29 розділів. В першій частині подаються загальні правила гігієни, догляд немовлят та лікування дитячих хвороб. Тут теж описуються темпераменти людини – санґвінічний, холеричний, флеґматичний та меланхолічний. Друга частина присвячена гігієні статевих відносин, вагітності і пологовому періоду. В третій говориться про правильне харчування і властивості *теплих* і *холодних* продуктів. Останні дві частини описують зовнішні і внутрішні захворювання та їхнє лікування.

Науковці, які студіювали цей рукопис, дивуються широким знанням авторки у різних ділянках медицини та її критичній аналізі попередніх медичних трактатів, які порівнювала зі своєю практикою і спостереженнями. Це свого роду медична енциклопедія.

Померла Зоя Євпраксія в 1172 році. Без сумніву ми повинні гордитися цією першою визначною вченою-лікаркою, бо аж 300 років пізніше в українській історії появився перший доктор медицини Георгій Дрогобич.

Наталка Соневицька

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

Ой гляну я, подивлюся
На той степ, на поле;
Чи не дасть Бог милосердний
Хоть на старість волі.
Пішов би я в Україну,
Пішов би додому,
Там би мене привітали,
Зраділи б старому,
Там би я спочив хоч мало,
Молившися Богу,
Там би я... Та шкода й гадки,
Не буде нічого.
Як же його у неволі
Жити без надії?
Навчіть мене, люде добрі,
А то одурію.

Тарас Шевченко
(1848, Орська кріпость)

СИРІТСТВО

Війна йшла своїми шляхами. Кожний день приносив нові жертви. Жодне місто, жодне село не знало, який буде наступний день, яка буде наступна ніч. Натиск регулярних совєтських військ на втримувані повстанцями райони збільшувався.

В село С. здалека долітали звуки розривів гранат, то тут, то там вили собаки і неспокоєм наповняли серця мешканців. Василева хата стояла при дорозі, скраю села. Василь пішов у повстанці. Його дружина Марія осталась в хаті сама з малим трирічним Андрійком. Її серце було неначе насилене на вістря багнетів. Ловила кожну вістку про мужа, але вістки були щораз то рідші, щораз то сумніші.

“Хоч би разом вмерти,” – думала Марія, – “не було б так страшно, але…”

Прийшла неділя, і коли люди почали збиратися до церкви, раптом роздалися постріли машинових карабінів, в селі зчинилася метушня, численні вибухи гранат розірвали повітря, – по цілому селі запалали ватри горіючих хат.

Василева хата догоряла, а перед хатою на подвір’ї лежало тіло Василя з лицем, притуленим до землі, яку так любив. Його права рука затискала в пальцях кріс. З Марії не осталося ні сліду, вона згоріла у власній хаті. Василь не добіг до неї і впав на подвір’ї, поцілений кулею.

А під плотом сидів маленький Андрійко і плакав, плакав так, як тільки може плакати мале дитя, коли немає нізвідки помочі. Його личко й одяг, присипані попелом з палаючої хати, змивали потоки рясних сліз, а ручки з затисненими кулачками тряслися і підносилися вгору неначе грозили тим, що відібрали в нього й матір і батька.

Знеможена плачем дитина, схилила голівку на пліт і заснула. Сусідка Марії, якої хата збереглась від вогню, прибігла по гарячій землі й вхопила малого Андрійка на руки. Він вперше спав сном, до якого не заколихала його мати.

Мирослава Мирошниченко

Марта Тарнавська

ДІТИ

Уривки із щоденника

(Продовження)

Ніна, Іванко і Стефанко

15 квітня 1995. Філядельфія. Ія привезла малу і залишила в мене на ціле пополудне... Я Ніну забавляла картами, розповіддю про Дон Кіхота (її улюблена тема, що нав'язує до картин у хаті), руханкою та іншими розвагами, та й під кінець нагодувала пальчиками. Малій побут у мене видно подобається, бо не спішилася потім відходити...

24 квітня 1995. Філядельфія. Ніна була в мене тричі і має прийти ще сьогодні. Один раз із власної її ініціятиви, вона запропонувала "sleep-over" і спала в гостинній кімнаті разом з усіми моїми і власними привезеними [випханими] собаками, левами.... Ходили ми разом на прохід "на поїзди", розважалися шашками, картами, іншими забавами. Але конче – і це пригадка мені – я мушу розшукати в книгарнях якусь розповідь дітям про Дон Кіхота, бо це улюблена її тема і вона повертається до неї знов і знов. Мої ad hoc імпровізації виводять мене далеко поза межі Сервантеса, а варто було б може нав'язувати більше до оригіналу, щоб дитячі асоціяції не були в майбутньому якоюсь еклектичною плутаниною.

5 серпня 1995. Філядельфія. Наші вакації у Wildwood Crest, незважаючи на початкові побоювання, випали дуже гарно. Погода поправилася: було сонячно і тепло, майже без вітру. Привезеного з дому вітряка вживати не доводилося, вночі ставав у пригоді мій домашній коц. Але вдень діти гарно бавилися на пляжі, вечори були місячні, хлопці тричі ходили на каруселі.... Вставала я рано-раненько, бо мої завзяті читачі-слухачі приходили до ліжка з томом привезеного для них з України "Незнайка на місяці" – і ми читали цю книжку в усіх можливих антрактах серед дня, також в авті під час їзди до Філядельфії... Хлопці дуже файні і кохані, але часто із собою заводять сварку і це вимагає додаткової чуйности, уваги й нервів дорослих...

24 жовтня 1995. Філядельфія. В неділю приїхали Максим, Уляна, Іванко і Стефанко. Хлопці знову помітно підросли! Вони встигли якраз на вечерю... тим разом я не віддала своїм гостям своєї спальні, а поселила Уляну з Максимом в Остаповому кабінеті, де вже тепер є подвійне ліжко, Стефка, як звичайно, у гостинній кімнаті, а Іванка – в моїй робочій кімнаті. Всі мають відносний комфорт, включно зі мною... Хлопці приходять до мене на велике ліжко – (Іванко минулої ночі прийшов уже о 4:30! А Стефко аж над ранком біля 6-ої!) Тепер принаймні я можу разом з ними чи спати, чи читати і не мучитись тіснотою, як бувало раніше в робочій кімнаті....

25 жовтня 1995. Вашинґтон. Приїхали до Вашинґтону десь після 1-ої новим, великим і досить вигідним Максимовим van-ом – їх четверо і я. Поселилися тут у готелі Sheraton, що в ньому я вже один раз була, не пригадую на якій саме конвенції і коли. Сьогодні мали вільне пополудне, сіли на метро і поїхали до т.зв. Mall – великого простору біля Washington Monument, де звичайно відбуваються всякі велелюдні демонстрації. Сьогодні було там просторо і відносно малолюдно. Ми пішли пішки до пам'ятника загиблим у в'єтнамській війні, що його я ніколи раніше на бачила, і до Lincoln Memorial, де я вже бувала з Остапом і дітьми.... Були втомлені довгим, далеким проходом і

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

голодні – Іванко марудив, спершу навіть не хотів іти до ресторану, мовляв, він утомлений і хоче йти в ліжко спати. Але коли наївся, вступила в нього нова енергія і не тільки готовий півночі товктися зі Стефком по ліжках, але, очевидно, хотів би також півночі дивитися на світові серії бейсболу...

8 січня 1996. Торонто. Вчора Іванко із Стефком мали сварку за те, хто з них спатиме в одній кімнаті зі мною? ... Після того, як я трохи хлопцям почитала "Побратими", вони раптом вирішили, що хочуть спати на матрацах поруч мене в кімнаті. Уляна на це не хотіла дозволити, бо справді на двох місця на підлозі нема – трудно було б перейти. Але врешті дійшли до компромісу: вчора спав зі мною в кімнаті Іванко, а сьогодні спить Стефко. Чи треба мені більшого, сердечнішого компліменту?

12 січня 1996. Торонто. ... Ми вже в половині книжки. Сьогодні вранці Іванко прийшов о 6-ій до мого ліжка, наставивши заздалегідь собі і мені будильник, щоб читати книжку! Але "Побратими" трохи більше скомплековані, як "На уходах", чи "За сестрою". Доводиться мені чимало імпровізувати, щоб зробити книжку цікавішою для дітей. Та й мова в Чайковського препогана, доводиться робити ad hoc редакцію тексту. Не був це може найкращий вибір – все ж може хлопцям щось у пам'яті залишиться про школу в Острозі, про Сагайдачного.

18 січня 1996. Торонто. Дітям закінчила читати "Побратими". Подиву гідне їх зацікавлення. Ось, наприклад, одного дня мають хлопці дозвіл дивитися на мультфільм на телевізії. А Іванко каже: "Подивимось на "Bugs Bunny" до 8:30, а тоді ідемо читати!" Або таке: після цілоденного куховарення (вареники, борщ, котлети, пальчики на запас!) кажу Стефкові: "Знаєш, ми сьогодні трохи втомлені, не будемо читати". А він на те: "Не я!" А вчора вийшло так, що я дозволила Іванкові дивитися на "Swiss Family Robinson", відеофільм, що був одним із моїх подарунків, а Стефко конче хотів, щоб я почала читати йому "Козацьку помсту". Мені здавалося, що ми вже це раз читали, але Стефко каже, що вже забув і хоче ще. Мене Чайковський вже починає сердечно нудити, я часто, редагуючи на бігу, пропускаю цілі абзаци. Стефко каже: "Ти, бабо, читай все, не пропускай нічого!" Ну, він не слухав би з таким зацікавленням, якби не мої деякі упрощення і скорочення! Та й активна участь його й Іванка, з коментарями та інтерпретаціями!

17 квітня 1996. Торонто. Лектура дітям тим разом концентрувалась на "Синові України" (закінчили) і на двох оповіданнях про Шерлока Голмса. Це викликало найбільше їхнє зацікавлення. "Ґулівера" мусіла я залишити, бо цікавіші частини про ліліпутів і великанів Максим уже їм закінчив читати, а решта, що припала мені, це вже була сатира на науку, академіків тощо. Свіфт адресував це своїм дорослим сучасникам і хоч багато цих сатиричних помічень не втратили своєї актуальности, то для дітей вони не надаються. Хлопці і далі тримають із бабою "штаму" – і їхня щира дитяча теплота, прихильність і товариськість зворушують мене і окрилюють. Кохані діти. Залишаться в пам'яті картини, як Стефко тягне всі свої подушки і ковдру, щоб раннім ранком прийти до баби в ліжко читати книжку – в ліжко, де вже сидить на своїх подушках біля баби Іванко. Цікаво також, що коли я, захопивши в Торонто якийсь вірус, дістала ляринґіт і не могла говорити, але все ж таки, хоч і шепотом, хотіла далі їм читати – прислухалися до бабиного шепоту з неменшою увагою і концентрацією, вряди-годи перебиваючи своїми коментарями чи питаннями.

(*Далі буде.*)

ГУМОР

– Як вам подобається наш синочок? – запитує господиня гостя.
– О, чудовий малюк! Але він чомусь думає, що я лікар.
– А з чого ви це взяли?
– Він весь час показує мені язика.

ВІСТІ З УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЮ ЙОРКУ

Рубрику веде ***Наталка Соневицька,***
член Управи Укр. Музею в Ню Йорку

Січень – лютий 2010

Виставки

ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО / НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО. ДІЯЛОГ

Мета цієї виставки – показати співвідношення образотворчого і народного українського мистецтва. Тут діялог між барвистими гуцульськими мотивами і мистцями О. Новаківським та М. Морозом. Вплив народного танку віддзеркалюється в творах О. Архипенка, Я. Гніздовського, Г. Мазепи і Е. Козака.

Це тільки штрих про те, що включено в цю надзвичайно кольоритну і багату виставку.

ДАР МИСТЕЦТВА КАРТИНИ АРКАДІЇ ОЛЕНСЬКОЇ-ПЕТРИШИН

Ретроспективна виставка картин Аркадії Оленської - Петришин, які подарував Музеєві д-р Володимир Петришин. Тут представлені всі періоди творчости мисткині від ранніх міських пейзажів через експресіоністичний період до останнього мотиву її творчости – серії кактусів.

УКРАЇНА–ШВЕЦІЯ НА ПЕРЕХТЕСТІ ІСТОРІЇ XVII-XVIII ст.

Повною ходою приготовляється Музей до історичної виставки УКРАЇНА–ШВЕЦІЯ.

Виставка має за мету відсвяткувати 300-ліття Шведської Угоди та козацького періоду державотворення, 300-ліття першої Конституції Пилипа Орлика, показати постать гетьмана Мазепи, як державного мужа та великого мецената науки і мистецтва.

Відкриття виставки 24 квітня 2010 року. Куратор виставки – історик Юрій Савчук.

Інші події та імпрези

- Помаранчевий “week-end.” 15-17 січня 2010. Висвітлення трьох документальних фільмів про Помаранчеву Революцію 2004 р. Дамяна Колодія, Стевена Йорка і Мирослава Дембінського. Д. Колодій і М. Дембінський були присутні та відповідали на питання глядачів.
- 16-го січня куратор народного мистецтва Любов Волинець провела один з її частих курсів вишивання для близько 30 курсантів.
- 27-го січня висвітлення документального фільму «Радянська історія» (Soviet Story) з участю автора – директора Едвінса Шнора. Нагороджений фільм показує співпрацю Совєтського Союзу з Гітлерівською Німеччиною та жахливі злочини Сталінського режиму, включно з Голодомором.
- 12-го лютого концерт бандуриста Юліяна Китастого та Майкеля Альперта. Концерт спонсорований Центром Традиційної Музики і Танку. В програмі народні пісні, балади під назою «Вечірні пісні сусіднього села». *(Night songs from a neighboring village).*
- 19 лютого презентація альбому ,,Тягар невинности” Наталки Гусар і ,,Чужі рідні” Дженіс Кулик-Кіфер. Цей альбом з двох книг був відзначений спеціяльною нагородою за найкращий дизайн на Форумі Видавців у Львові в 2009 р. Ця книга є візією пост-помаранчевої революції очима малярки і поетеси, які ціле життя жили в американській і канадській культурі, а українська культура жила в них.
- 25-28-го лютого КІНОФЕСТ 2010 (Kinofest 2010 NYC). Показ 6-ох пост-радянських фільмів з України, Польщі, Литви і Грузії. Українські фільми: «Четверта Хвиля» – документальний фільм Вікторії Мельникової про найновішу еміґрацію та «Я пам’ятник сам собі» (*I am a Monument to Myself*) Дмитра Тяжова.

Додаткові інформації про всі події в Музею можна довідатися на веб сторінці www.ukrainianmuseum.org.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

Заклик до членок Союзу Українок Америки

Шодо вступу нових жінок до існуючих відділів СУА, то часто перешкодою у приєднанні нових членок є віддалення відділу від їхнього поселення, брак транспортації, праця і домашні обов'язки, а також мале зацікавлення у суспільній праці для добра громади, чи у відділах СУА.

Крім членів СУА у існуючих відділах є Вільні членки СУА (Member of Large). Це жінки старшого віку або далекого віддалення, які платять вкладку СУА і передплачують журнал „Наше Життя". Цей журнал видається щомісяця безперервно від 1944 року. Це найстарший жіночий журнал в Америці з цікавими дописами, інформаціями для дорослих, мистецькими взорами і сторінками для дітей.

Як організаційна референтка Окружної Управи Ню Джерзі звертаюся з проханням до членок Союзу Українок Америки у всіх округах взяти на себе обов'язок, щоб через особисті контакти здобути нових передплатників журналу „Наше Життя" у всіх куточках нашої країни.

Важливим обов'язком нас усіх є збільшити передплату найстаршого жіночого журналу Америки „Наше Життя" до наступної Конвенції СУА, яка відбудеться в травні 2011 року в Ню Джерзі.

Татіяна Рішко, організаційна референтка
при Окружній Управі СУА Ню Джерзі.

СУСПІЛЬНА ОПІКА СУА

Фонд допомоги бабусям в Україні

100 дол. 22-ий Відділ СУА в Чікаґо.
50 дол. Дануся Гелета.

Фонд допомоги сиротам в Україні

400 дол. 113-ій Відділ СУА в Ню Йорку.
300 дол. 34-ий Відділ СУА, Коговс, Ню Йорк.
200 дол. 22-ий Відділ СУА в Чікаґо.
50 дол. Дануся Гелета.
25 дол. Анастасія Хомик.

З нагоди свого **95-ти ліття п. Ірена Кашубинська** 560 дол. (через 33-ій Відділ СУА).

Замість квітів в пам'ять **бл. п. Лесі Сеник** зложили: 200 дол. Дарія і Ігор Сеник; 100 дол. Ірена і Роберт Койра; по 50 дол. Марта Грейс, Надя Гафткович, Орест Надрага з родиною, Ірена Охримович, Леся і Роман Городиські, Віра Лисинська, Оксана і Іван Микитин, Уляна Тарнавська; 20 дол. Марія Городиська.

Фонд допомоги і догляд для старших

У **світлу пам'ять Ангелини Самбірської,** довголітньої заслуженої членки 22-го Відділу СУА в Чікаґо складаємо 310 дол. Родині висловлюємо щирі співчуття. 50 дол. Іванна Горчинська; по 25 дол. 12-ий Відділ СУА, Надія Дзидзан, Ярослава Фаріон; по 20 дол. Осипа Бабій, Орися Гарасовська, Стефанія Форович, Ольга Люшняк, Оксана Мельник, Дарія Менцінська, Любомира Шеремета, Олена Харкевич; по 10 дол. Мирослава Баторфальви, Ірена Мицик; 5 дол. Сузанна Казанівська.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. д-ра Богдана Осадци** група сеньйорів та приятелів склали (через 106-й відділ СУА у Гартфорді) 300 дол. Щиросердечні вислови співчуття п. Тані з родиною складають: Надя Гафткович, Олег і Люба Кінах, Мелянія Кузьма, Володимир і Ірена Левські, Мирослав і Марта Ломага, Ірена Остапюк, Олександер і Анна Пришляк, Євген і Стефа Сиротюк, Володимира Теслюк, Ірена Чайковська, Григорій і Ольга Якимів.

Суспільна опіка СУА

$50 **in memory of Mrs. Tamara Vitkovsky** of Silver Spring, MD. Lidia Giffler.

Correction. In the list of donations for UNWLA Social Welfare programs published on page 14 of the January 2010 issue, a donation was incorrectly attributed to Wolodymyra Krasniansky. The $985 donation, designated for orphans in Ukraine, was contributed by Branch 12 (Cleveland, Ohio). Mrs. Krasniansky is the branch treasure.

З вдячністю і пошаною, Ірина Рудик,
референтка Суспільної Опіки СУА

Наша обкладинка

Оля Рондяк народилася у м. Клівленд, штат Огайо в 1966 році. Навчалася в державному університеті штату Огайо, пізніше у Гантер коледжі м. Ню Йорк. Здобула ступінь бакалавра з психології та освіти. Опісля отримала диплом маґістра з клінічної психології.

У 1994 році виходить заміж і наступного року разом з чоловіком переїжджає до України. Після двохрічного проживання в Україні повертаються до США. Тут народжується троє дітей і в 2002 році родина повертається в Україну на довгих шість років. Тепер осіли в Мельбурн Біч, штат Флорида.

Дуже емоційним досвідом для Олі були переживання під час Помаранчевої революції в Україні, які вона виплеснула на свої картини. Дванадцять її картин були об'єднані в календар в пам'ять про ці події. Ориґінали робіт виставлялися на літній експозиції в музеї Павла Тичини в Києві. Це дало Олі поштовх у продовженні і розвитку її праці у мистецтві. Два літа вона поспіль провела в Угорщині, відвідуючи мистецькі семінари, які стали кульмінацією у показі її робіт, включно з двома мистецькими інсталяціями. Вона продовжила вивчення живопису в Києві, одночасно виставляючи свої твори у колективних та індивідуальних виставках мистецьких ґалерій міста. Роботи з її останньої виставки „Ляльки" власне зараз демонструються в готелі „Імпреза" в Києві. Деякі з її картин були виставлені на авкціон благодійних подій, організованих Міжнародним Жіночим Клюбом та Фондом Допомоги Дітям Чорнобиля. Інші зараз можна побачити у магазині подарунків на Союзівці, Ню Йорк.

Коли Олю запитали у нещодавньому інтерв'ю, як би вона описала жанр своїх робіт, мисткиня відповіла, що вона б назвала їх просто „тепер", тобто в даний час. Вона призналася, що завжди використовує знаряддя і тканини для своїх робіт, які випадково знаходяться під рукою у конкретний момент. Філософія проживання повністю у миті – це те, що є для неї дорогим. Та вона намагається підтримувати цей душевний спокій завдяки йозі, плаванню та медитації. Під час спокою Оля легко дістає відповіді на свої внутрішні запитання. Цю думку вона використовує під час творення витворів мистецтва... цей танок її розуму з інтуїцією, так само як і з її серцем. Оля постійно докладає зусиль для досягнення цієї гармонії та понад усе намагається прожити життя відверто. Мисткиня впевнена в тому, що без щирості у житті немає щирості у мистецтві.

Our Cover Artist

Ola Rondiak was born in Cleveland, Ohio in 1966. She matriculated at Ohio State University and continued her studies at Hunter College in New York, where she earned her baccalaureate degree in psychology and education and an M.S. in clinical psychology. She has studied art in Hungary and Ukraine.

Ola and her husband spent several years living in Ukraine, and the events she witnessed and experienced during the Orange Revolution evoked emotions that Ola began to transfer onto canvas. Twelve of the paintings she created were selected for a calendar that reflected those exciting times and experiences. The originals were exhibited at a summer expo at the Pavlo Tychyna Museum in Kyiv.

Ola's work has been featured in several solo and group exhibits in the United States, Ukraine, and Hungary. A few paintings from her most recent exhibit ("Dolls") are currently on display at Kyiv's Hotel Impressa. Some of her paintings have been auctioned off at charitable events organized by the International Women's Club and by the Children of Chornobyl Relief Fund.

When asked about the genre of her works in a recent interview, Ola replied that she simply calls it "now"—it is art that is inspired and created with tools and materials that surround her at any given time. The philosophy extends to the artist's lifestyle, a determination to live life to the fullest and live in the present.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXVII MARCH 2010

SHARING THOUGHTS, VIEWS, & NEWS

The will of the people of Ukraine has been heard and will define its future. Ukraine's second round of elections took place on February 7 and Viktor Yanukovych won by a slim margin. According to the White House Office of the Press Secretary, President Obama called Victor Yanukovych on February 11 to congratulate him on his election and wish him success in carrying out his mandate. The President commended the Ukrainian people on the conduct of their February 7 vote, and he and Viktor Yanukovych agreed on the importance of continuing the cooperation on nuclear non-proliferation.

The press release states that "The strategic partnership between the United States and Ukraine is based on shared interests and values. These include expanding democracy and prosperity, protecting security and territorial integrity, strengthening the rule of law, promoting non-proliferation, and supporting reform in Ukraine's economic and energy sectors. The United States looks forward to working with President-elect Yanukovych and continuing to strengthen our cooperation with Ukraine's government and its Parliamentary leaders." As written in various U.S and international newspaper editorials, the democratic freedoms sown by the Orange Revolution are enjoyed and appreciated by the citizens of Ukraine and these freedoms will not be sacrificed and are expected to continue. An interesting analysis of the elections in Ukraine was offered by Chrystia Freeland, U.S. Managing Editor of the *Financial Times*, who said "The hope is that the strengthening democracy that paradoxically brought him (Viktor Yanukovych) to the top will also force him to make good choices."

The UNWLA's new initiative "Assistance and Caring for the Elderly" in Ukraine is steadily moving forward. The packages donated by Mission Outreach have arrived in Ukraine (the Christmas holidays delayed delivery by a month) and all will have been delivered to the ten nursing homes by the time this issue goes to print. Confirmations have started arriving and, most recently, a heartfelt thank you from the Director of the Ivano-Frankivsk nursing home has been received. UNWLA Social Welfare Chairperson Iryna Rudyk and I have been receiving communications from our Regional Councils as they work out details and try to match the needs of their assigned nursing homes with their respective Regional Council's particular resources and plan the next step. As we are aiming for transparency, Mrs. Rudyk is and will continue to communicate with the directors of the nursing homes as well as with our Soyuz Ukainok Ukrainy liaisons. The feedback from the community has been very positive, and we encourage all interested parties to become involved. Contributions from the community are welcome and can be mailed to our New York City office.

At the UNWLA Executive Board meeting of January 23, it was decided that our organization make a $1,000 donation to the victims of the earthquake in Haiti through the American Red Cross. As we are Americans and members of the world community, the Executive Board felt it appropriate that we support the victims of the monumental tragedy in one of the poorest countries of the North American continent. During the month of January, the Ukrainian World Congress also sent its member organizations an appeal encouraging just such an action.

As first noted in the January issue of *Our Life*, the UNWLA will be among the organizations and institutions supporting the documentary "Life in the Dead Zone." Since this decision was reached, Irene Zabytko, the producer of this documentary, has been in contact with Lida Czernyk. The former UNWLA Social Welfare Chairperson served in this capacity for over 15 years and was instrumental in guiding the first steps of the UNWLA's integral involvement in response to the Chornobyl nuclear disaster in 1986. Ms. Zabytko will be interviewing Mrs. Czernyk for input into this very important documentary. The UNWLA is

committed to honoring the memory of this horrific disaster.

On a lighter note, we would like to congratulate Vera Farmiga, recipient of the UNWLA's Young Women Achievers Award in 2005, on her Golden Globe and Oscar Award nominations for Best Female Actress in a supporting role in the movie *Up in the Air*. We were all very touched when Vera attended our convention in 2005 with her beloved grandmother. We are proud of you, Vera, as a person and as an actress, and wish you the best of luck!

In the United States, March is officially designated as Women's History Month. Each year, related activities and events highlight women's contributions to events in history and to contemporary society. As in past years, we once again encourage our branches to celebrate this month in their respective communities.

Our website is vibrant and dynamic and can be useful as a communication tool within our organization or beyond. Besides offering current information about our organization and our membership, the UNWLA website has become a contact source—often for personal reasons—for Ukrainian women in this country and others interested in getting information about Ukraine. In the past few months, for example, we have been contacted (either by phone or e-mail) by women originally from Ukraine who now find themselves in abusive relationships in the United States and who need advice and/or assistance; by young students from Ukraine studying in U.S. universities and wanting to hear a friendly voice; by Peace Corps volunteers or their families trying to understand the living and working conditions in Ukraine; by American community groups looking for information, etc. Webmaster Zoriana Haftkowycz and I invite you to contribute to YOUR website.

There have been changes in the UNWLA office. Mrs. Natalia Duma, who has worked with much dedication for the UNWLA for over 30 years, has retired. We express our deepest gratitude to Mrs. Duma for her many years of service—she knew and understood our membership so well! Best wishes and good health, Pani Natalko, in your retirement!

Our new office administrator is Olha Stasiuk. Ms. Stasiuk comes to us with much community work-based experience. She is experienced in database maintenance and other useful software packages and is in the process of transferring membership information into one single multi-use database for overall better management. Together with Pani Olya, we will be updating our office computer platform to better serve our membership and *Our Life* subscribers. Pani Olya's office hours are listed on the inside cover of this issue of *Our Life*. Her email address for administrative issues is office@unwla.org. Welcome to the UNWLA family, Pani Olyu!

Marianna Zajac,
President UNLWA

In Memoriam

The UNWLA Executive Board, National Board, and membership extend condolences to the family of **Anastasia "Stacie" Syby**, President of Branch 71 of Jersey City, New York Regional Council, who passed away suddenly on Tuesday, January 26. May she rest in peace!

We also extend our most sincere condolences to the family of **Roman Kupchinsky**, son of the late Maria Sawchak, UNWLA President (1987–1993). Mr. Kupchinsky, who was a passionate supporter of the Ukrainian cause, an analyst with the Jamestown Foundation, and former head of the Ukrainian Service of Radio Free Europe/Radio Liberty, passed away on January 19. Vichna Yomu Pamiat!

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

WOMEN'S ORGANIZATIONS IN INDEPENDENT UKRAINE: PROSPECT OF POWER

1997 J.B. Rudnyckyj Distinguished Lecture presented by Martha Bohachevsky-Chomiak at the University of Manitoba

Part 2

By early 1990, women active within the emerging opposition movement, Rukh, established a "Women's Community" (Zhinocha Hromada) to encourage women to join the reformist movement. Within a year, the Community had established itself as an independent organization that included representatives of organized minority women in Ukraine.

Even a few months earlier, by the beginning of 1990, independent women's groups formed in the small towns of Western Ukraine. They discovered the indigenous independent non-socialist women's movement in Ukraine that had been part of the women's world movement.[12]

By January 1992, representatives of the branches of the independent Women's Union (Soiuz Ukrainok), convened in Kyiv, claiming to be "the heir to the democratic traditions of the Women's Union (Soiuz Ukrainok) that had functioned in Ukraine since 1917 and had been liquidated as the result of Bolshevik occupation."[13] The reference to a women's organization of the pre-1917 period drew the new women's movement into the historical framework of Ukraine and legitimized it as patriotic activity.

Formerly, official women's organizations also distanced themselves from the immediate past. After the proclamation of Ukraine's independence, the Women's Council (Rada Zhinok Ukrainy) restructured itself as the Spilka Zhinok Ukrainy (Confederation of Women of Ukraine), promoting economic programs for its members and holding open meetings with representatives of other women's organizations.[14] Its government subsidy severed, the Spilka turned its attention to helping its members set up commercial enterprises.

Others galvanized women for the opposition. The Women's Community in Kyiv used the socialist International Women's Day[15] on March 8, 1991, to spearhead a major political demonstration aimed against the whole socialist system. In conjunction with the Committee of Mothers of Soldiers, the Union of Women of Ukraine, the newly formed "Committee of Families with Many Children," a society of mothers with more than five children, and "Mother-86," a group of mothers whose children were born around the time of the Chornobyl disaster, the Women's Community organized the largest independent women's rally in Kyiv and the first one in fifty years that raised political issues.[16] Larysa Skoryk, a member of the Ukrainian Parliament, was followed by speaker upon speaker decrying the pitiful condition of women.[17] Although the women stressed that no one would help them unless they helped themselves, the theme that brought out the strongest response continued to be the fate of the soldiers held captive in Afghanistan and the ratification of the law limiting service to the territory of the republic.[18]

In the euphoria of the days of the collapse of the USSR, emerging women's organizations often returned to the nineteenth century rhetoric of the woman as the keeper of the hearth, the solace of the heart, the giver of life, the guardian of children. Historical legacy predisposed political activists not to raise women's concerns but at best to link them to policies relating to family and child welfare. In Ukraine, as in other post-Soviet states, women's presence is more evident in community than in political organization. In political parties and in political discourse of the first five years of Ukrainian independence one rarely comes across women's issues or upon conscious attempts to integrate women into the overall political activity.

One of the themes of women's rallies was the creation of an all-encompassing Council of Women of Ukraine. Before the assertion of independence, the democratic wing of the women's movement argued that such a Council, recognized by the venerable International Council of Women (the oldest international independent organization of women), would mark yet another step in the road to independence. At the same time, given the tradition, resources, and membership of the League of Ukrainian Women, there was fear that such a consolidation would strengthen the old party stalwarts. There was no single voice speaking on behalf of the women of Ukraine, although the various women's organizations cooperated on specific issues and attended each others conventions

as guests.[19] Women distrusted a unified organization that could serve as a means for various agencies in the government to claim control over the women's movement.[20]

In addition to the Committee of Soldiers' Mothers, with their activity on the wane, there were three major women's organizations. All viewed the situation in Ukraine from different perspectives. The Rada-League-Confederation had been satisfied with the Soviet regime, especially during its perestroika phase that gave women a chance to engage in activities to supplement their income. It did little to promote Ukraine's independence. The Women's Union from its inception primarily, although not exclusively, focused on issues relating to Ukraine's national independence. Women's Community stressed political and national rights and active cooperation of all women's organizations. All women's organizations in Ukraine took for granted the responsibility of the government for basic social welfare of the whole population, especially for women and children. Maternity leave, childcare, benefits for more than one child were not questioned, and cuts in these services were vigorously protested.

(*To be continued in next month's issue*.)

NOTES

12. Western publications in Ukrainian introduced some of the women to women's studies and to community activities. Rukh activists were willing to organize public meetings for American women to talk to Ukrainian audiences.

13. Text of the by-laws of the Women's Union (Soiuz Ukrainok), copy in the possession of the author.

14. "Respublikanska rada zhinok," Visti z Ukrainy, No., 1987, p. 2. Valentyna S. Shevchenko, who served as the premier of Ukraine and V.A. lvashko, the Secretary of the Central Committee of the Communist Party of Ukraine and Gorbachev Party stalwart, helped organize the Council. Later, charges were made that the Women's Councils were used to launder party coffers, see Samostiina Ukraina, no. 13 (September) 1991, p. 3. By the fall of 1991, with the approach of the referendum on independence and the presidential elections, Orlyk used the Council to revivify the old party lines and to keep women in an organizational structure.

15. March 8 as International Women's Day was the idea of Klara Zetkin; it is still deeply resented by nationalist Ukrainians who see it as exclusively a socialist Russian event.

16. A cynical male reporter noted that "Ukrainian, Russian, Belorussian, Jewish, Bulgarian, Korean women chanted how difficult it is to live in slavery, and in unison humbly repeated the words of 'Our Father'." Gennadii Kyryndiasov, "Choho khoche zhinka, toho khoche Boh," Vechirnii Kyiv, 11 March, 1991. The title of the article translated one of the slogans of the meeting: "The will of the woman is the will of God." The leaflets calling for mass participation sought to speak to women's altruism. The hunger strike of the students of October 1990 was still fresh in people's memories, and the renewed wave of student unrest was also met with sympathy. The organizers reminded Kyivan women of the selfless dedication of the student demonstrators who wanted nothing for themselves—only a better government for the country. The phrasing of the leaflet was as emotional as it was awkward. Women were exhorted to "insist [on the election of] wise statesmen who would not force you out with your children to parade, merely because there was no order countermanding the parade; who will assure you a life and not mere existence (who knows what decree will fall on your head tomorrow); who will not send your children to fight into far off lands (75 young men from Ukraine are prisoners of war in Pakistan). In all critical moments the word of Woman became law. So forget your home burdens for an hour, come to the center of Kyiv, add your voice to that of the students." This leaflet was signed by the Women's Community of Rukh and by the Committee of Soldiers' Mothers.

17. Volodymyr Skania, "Povernemo im sviato," Holos Ukrainy, March 12,1991; also Stanislav Iatsenko, "Zovsim ne sviatkovy mitynh," Molod Ukrainy, March 12, 1991. To underscore its political character, the meeting was held at the October Square, renamed Independence Square, which, since the hunger strike of the students in October, 1990 that resulted in the resignation of Vitalii Masol, the Prime Minister of Ukraine [the only such case in the history of the whole USSR] became the venue for major political demonstrations.

18. The women drafted an open letter to the Women of Afghanistan asking for compassion for captive soldiers and assuring the Afghans that Ukraine had not supported the invasion of their country and would like to live in peace with it. The leaflet, passed at the meeting, was later widely circulated.

19. Visti z Ukrainy No. 7, February, 1991, published a statement of Soiuz Ukrainok that its aim is the struggle for an independent Ukraine, and hence they found it impossible to cooperate with Orlyk's organization. The Women's Community in turn, called in flowery terms for that cooperation.

20. The fact that the Ukrainian representation to the UN conference on women in Beijing was headed by a male (Ivan Kuras) as well as the highhanded fashion in which Suzan Stanik (in May, 1997) simply announced the chair of the Advisory Committee of Civic Organizations she had convened, riled most of the women's organizations. Tamara Hlushenok, Women's Union, interview in Kyiv, June.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

An Ocean of Music

by Olia Rudyk

Seated: Stefan Rudyk. Standing (left to right): Luba Holovata, Olia Rudyk, Dmytro Panchenko, Valentyn Dudko, Serhyij Soloshchenko.

Standing in the open three-story atrium of the cruise ship *The Grand Princess* this past December, I heard the familiar sounds of *Shchedryk* by Ukrainian composer Mykola Leontovych floating through the air. Leaning over the railing to find the source of the music and see who was playing this world renowned melody, I discovered a string quartet enchanting a large appreciative audience. It was not only the music that was familiar—so were the faces, all of which had something distinctly Slavic in their features. The woman with long blond hair, who was lovingly embracing the cello, had to be Ukrainian! So did the three men with her—the young man playing the first violin, the second violinist, and the one playing the viola, all displaying feats of skill well above the average, all dazzling the crowd with technical accomplishments and obvious passion for their instruments. The expression on my husband Stefan's face showed that he had similar thoughts running through his head.

Happy to hear a familiar Ukrainian melody, we were especially pleased to hear the first violinist explain to the audience that the artists in the *Premier String Quartet* were from Ukraine and enjoyed sharing their love of music. The *Quartet* had a large repertoire spanning everything from traditional classical masterpieces by the world's greatest composers to familiar operatic arias, Beatles tunes, contemporary pop hits, Broadway show tunes, and, of course, beautiful Ukrainian compositions.

In the course of our three-week cruise we would hear *Shchedryk* as part of the Christmas themed music. The *Bukovynsky Kozachok* had the predominately non-Ukrainian audience tapping their feet, clapping their hands, and moving in many directions to this lively tune. The beautiful *Melodiya* by Myroslav Skoryk had the opposite effect, transporting the audience into a deeply pensive mood. The quartet performed several times a day, and their performance schedule was always on our daily agenda. There were, besides the daily eclectic repertoire, two formal concerts on the main stage of the cruise ship, both ending with standing ovations from an appreciative audience.

Valentyn Dudko, the first violinist of the *Premier String Quartet*, was born on New Year's Day, 1974 in Nikopol, Dnipropetrovsk region of Ukraine. Mr. Dudko credits his father for introducing him to the violin and sending him off for his first lessons at the age of six. His father wanted Valentyn

to not only play the violin, but also to feel the music and passion that the beautiful instrument produces. With this in mind, the elder Mr. Dudko considered sending his young son to spend time with a gypsy who could instill into him the musical passion that only a gypsy can express. The young violinist explained that his mother and grandmother found such an idea ridiculous, concerned that there were other facets of gypsy culture that a young boy might be exposed to; with that, further discussion of gypsies was dropped. But after watching and listening to Mr. Dudko performing *Czardas* by Vittorio Monti, my husband and I were not completely convinced that mother and grandmother had gotten their way!

Realizing his own passion for the violin, Mr. Dudko applied to the Mykola Lysenko Kyiv Specialized Secondary Music School, which he attended for eleven years. Here, he continued honing his playing skills while learning about the history of the violin and about all aspects of music. Expanding on their formal studies, he and his roommates spent their free time furthering their range of music to include pop, rock, and country. In the dormitory, they listened to Elton John, Chicago, and Fleetwood Mac. After completing secondary school, Mr. Dudko enrolled at the acclaimed Kyiv National Musical Academy of Ukraine where he studied for five years. After graduating from the academy, he accepted a position as a violinist with the Kyiv Opera Theatre Orchestra. Shortly thereafter, he participated in a musical competition, winning a spot with the Cairo Symphonic Orchestra in Egypt. Given the economic instability in Ukraine, securing this position meant greater financial security. His salary with the Cairo Symphonic Orchestra was ten times that earned by musicians in Ukraine, enabling him to provide for his family. The position also provided numerous opportunities to play for audiences around the world, and Mr. Dudko performed in Poland, Germany, Switzerland, France, Italy, Turkey, Iran, and South Korea. Returning to Ukraine in 2004, he joined the Kyiv Symphony Orchestra where he met, fell in love with, and married accomplished cellist Luba Holovata.

Ms. Holovata, a native of Lviv, was born on December 23, 1975. Orphaned at the age of five, Ms. Holovata and her four siblings were raised by an aunt and uncle. She revealed a love for the cello at an early age and applied for financial assistance with the local branch of the Ukrainian National Women's League. Ms. Holovata fondly remembers an interview with Luba Bilowchtchuk, Chairwoman of the UNWLA's Student Scholarship Program. Recognizing the young girl's talent and potential, Ms. Bilowchtchuk quickly awarded Ms. Holovata a scholarship that enabled her to attend the Solomyia Krushelnytska Lviv Specialized Secondary Music School. Upon graduation, Ms. Holovata continued her studies at the Lviv State Academy of Music. Having completed her formal education, Ms. Holovata launched her career as a cellist with the Lviv Opera Theatre Orchestra. For her first professional stage performance with the orchestra, the UNWLA presented her with a brand new, handcrafted instrument. The cellist recalls that day with deep emotion, appreciation, and gratitude. Ms. Holovata later joined the Lviv Symphony Orchestra and eventually the Kyiv Symphony Orchestra where she met her future husband and began her travels throughout Europe, Africa, and Asia.

Mr. Dudko, his new bride Luba and two fellow musicians, Serhyij Soloshchenko (second violin) and Dmytro Panchenko (viola), formed the *Premier String Quartet*. Like his friend Mr. Dudko, Serhyij Soloshchenko attended the Mykola Lysenko Kyiv Specialized Secondary Music School for eleven years and the Kyiv National Musical Academy. His accomplishments include performing with the Kyiv Philharmonic Orchestra as well as with The Lyatoshynskyj Classical Music Ensemble. Dmytro Panchenko, completed his formal education at the Lviv State Academy of Music and joined various musical groups which included a private symphony orchestra and an international youth symphony orchestra. Both Mr. Soloshchenko and Mr. Panchenko have also traveled extensively as performers with their respective musical groups.

The Premier String Quartet received its first contract on a cruise liner about five years ago. Since then these talented Ukrainians have worked for such cruise lines as Princess and Celebrity, sharing their passion for music with thousands of passengers around the world while traveling to places most people can only dream about visiting one day. They love what they do but it is no secret that life as a musician is a difficult one, and more so in an economically troubled country such as Ukraine.

Their biggest dream is to save enough money to buy a home and settle down to raise a family in Ukraine. In the meantime, they are enchanting thousands of travelers every day. Stefan and I are grateful that we were among them.

The author is a member of UNWLA Branch 30.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

Nostalgia for an Extraordinary Tradition

by Irena Pyskir-Bilak

Children's Embroidered Ball

Not long ago, as I looked through my family albums one cold winter evening, I was pleasantly surprised to see how many beautiful photographs I had of my children and of my friends' children dressed in Ukrainian embroideries. There were also pictures of me and of our friends wearing embroidered gowns at balls held in Chicago many years ago. What beautiful memories, such nostalgia . . . . "What a shame," I thought, "that these traditions have lapsed." Why, I wondered, what happened?

For many years, Branch 29 in Chicago held an annual "Vyshyvana Zabava" (Embroidered Ball) for youngsters in the pre-school Sadochok Kazok which it sponsored. All the children came decked out in a specially made dress or pants and shirt ensemble embroidered by their mothers or grandmothers, and all enjoyed the music and games associated with the day's activities. As I leafed through the album I remembered our pre-school and how the mothers prepared:

"What are you embroidering this year," asks one mother while waiting for her child to come out of Sadochok Kazok.

"I love the Hutzul colors: orange, green, and yellow", answers the other young woman, also waiting for her small charge to come out of class, "but I can't decide between a gray or white fabric. Of course, the cream color would be nice too. The embroidery always looks so rich on cream."

As I teacher at the pre-school, I overheard these conversations and I smiled, wondering how I would embroider my son's shirt to go along with his short pants of the same fabric. It was a thought that was going through the minds of most mothers in the Ukrainian community in Chicago as we got ready for the children's spring ball. We pored over intricate patterns—styles of dresses for little girls, shirts of jackets for little boys; ensembles were painstakingly chosen so as to have just the right one. And although some of this very involved stitching was compared and advice was sought out, each mother or grandmother tried to outdo one another, not only so that her child or grandchild would be outstanding, but also to reserve some element of surprise for the final showing.

When the day finally came, it was always filled with magic. Sponsored by Branch 29 of the UNWLA, the event was usually hosted on a Sunday afternoon, in a large parish hall of one of the Ukrainian churches of Chicago, where a hundred or more three to ten year old children with their parents and grandparents gathered to spend a few hours of a happy time in their fine embroidery.

Games and prizes, children's dances with songs and live music kept the children busy and parents beaming for most of the afternoon. Older children from Ridna Shkola came too, engaged to perform skits to entertain the guests and to lead the children in games. The small fry marched around

the dance hall to the music with their teachers and the older students to guide them and show them off. Their faces bright and shining, they paraded around for all to see the intricate designs in many hues: red and black, orange, green and yellow, assorted shades of blue on white background, bordeaux and black, even blue and gold threads stitched in a fantastic profusion of authentic designs on the bottom of dresses, sleeves, down the front of the little costumes, on collars, and on tiny pockets. Various regions of Ukraine were represented at these events: Hutzul, Kyiv, Poltava, Lviv, and many others. Each design was distinctive—in the choice of colors and in its adaptation to modern dress.

As I further perused through my album, I remembered even more . . . summer . . . a lovely time to sit under a tree at Round Lake (Chicago's "Ukrainian Riviera") and embroider doilies or pillow—it was only at home that the long gowns, dresses, and blouses were embroidered for the fall extravaganza, the adult embroidery ball. Sponsored first by Branch 22 and later by Branch 101 of the UNWLA, it was just as eagerly looked forward to as the children's spring ball. And if there was an element of surprise at the children's dance, the element of surprise was even more important for the adults. It was at this event that all women, mothers or not, had the opportunity to show off the handiwork on their own clothes.

The stitching was even more abundant, the colors bright with intricate designs. The creations were presented before a jury of knowledgeable ladies who studied closely and carefully whether the Ukrainian tradition of embroidering was well carried out. Was the embroidery design well placed? Were the colors and designs authentic and well suited to the fabric chosen for the style of dress or blouse? What region was represented and was the design too cumbersome or too rich?

These and other questions were discussed by the jurors who were selected to award prizes and confer honorable mention on the competitors who were busily dancing, chatting with friends, or tasting the tempting tortes. And the jurors observed even the men, many sporting colorful embroidered shirt fronts worn with black tuxedos or suits. Points were given, a final vote taken, prizes and honors awarded. But the results were not always met with approval, and the jurors were criticized for not being as knowledgeable as they claimed to be:

"Natalka should have received first prize, not Tamara, don't you agree?"

"If it were up to me, I would have chosen Oksana for at least a second prize, and here she was not even mentioned. What a shame; such a beautiful black gown with Hutzul design."

"Don't be silly, Oksana's dress is entirely too frilly for this year's style, although I must admit, the design of embroidery is excellent. And look at all those roses on Maria's dress! Entirely overdone."

But the orchestra would soon strike up a tune and most ruffled feathers and disgruntled feelings were put aside and the spirit of good fun took over. Fingers bruised by months of embroidering no longer hurt; instead, there was a sense of satisfaction that the decisions about short skirt or long dress had been made correctly. Swirling around the dance floor, every embroiderer was happy she had come and confident that "My embroidered blouse (or dress) is as beautiful as anyone's! And next year, God willing, it will be prettier yet, the design more unusual, the dress even more stylish!"

I smiled and closed the album. Such wonderful memories! Such a beautiful tradition carried on for many years. And then young mothers went to work professionally, grandmothers died, and there was no one left to embroider. And perhaps no need to as old, intricate, and beautiful embroidered blouses have recently become available from Ukraine. "Are these the reasons this tradition no longer is practiced here?" I wondered. "Too bad. It was so relevant, so vibrant, so beautiful."

And then I pause. "Wait a minute. Didn't I see in *The Ukrainian Weekly* a while back that a Florida community had held a Vyshyvana Zabava? I think I saw something else about this . . . something for children in Detroit. Was it the UNWLA? I need to look it up. Perhaps there is hope that this tradition will be revived elsewhere, even here in Chicago.

The author is a member of Chicago Regional Council's Branch 29.

Time present and times past are both perhaps present in time future.

– T.S. Eliot

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

PHYSICAL ACTIVITY FOR HEALTHY AGING

Ihor Magun, MD, FACP

Most of us recognize the importance of staying active to stay physically fit. We talk about it and have the right intentions; some of us even go so far as to make it the number one New Year's resolution every year. But bringing this intention or resolution to life is another story. There's always some reason or excuse to postpone it, and so we never really get to it.

Just as with any activity or project we attempt to conquer, it is imperative to create a plan that will suit our needs and abilities. The first place to start is recognizing that there is strong evidence of the health benefits of physical activity, evidence that has been proven and substantiated. In addition to the obvious benefit of weight management, exercise has been shown to decrease the risk of heart disease, diabetes, hypertension, and premature death. It can reduce depression and can also improve cognitive function in older adults. A major study published in the *New England Journal of Medicine*, a leading medical publication, showed an increase in life expectancy even in individuals who did not begin exercising regularly until seventy-five years of age.

One reason people don't exercise (or start an exercise program and then abandon it) is confusion about what to do, how much to do, and how often to do it. Often, the initial approach is too much, too fast. This approach has is almost certain to fail, partly because it is unfocused, partly because it may be too strenuous, and partly because it can make people feel worse instead of better and doesn't produce the desired results. Thus, the best guidelines for exercise recommend a *gradual and progressive increase in activity over time focusing on individual needs and goals*.

Researchers at the Centers for Disease Control and Prevention conducted studies and came up with the following specific recommendations for the minimal activity for achieving health benefits:

- Two hours and thirty minutes of moderate-intense aerobic activity (walking) a week, plus muscle-strengthening activities at least two days a week OR
- One hour and fifteen minutes of vigorous-intensity aerobic activity (jogging, running) a week, plus muscle-strengthening activities at least two days a week OR
- A combination of moderate-and vigorous-intensity aerobic activity equivalent to the recommendations above, plus muscle-strengthening activities at least two days of the week

Examples of aerobic activities include taking structured aerobic classes, bicycle riding, dancing, golf, swimming, tennis, vacuuming, walking, or jogging. Examples of muscle-strengthening activities include calisthenics (a type of exercise that uses the weight of your own body for resistance in concert with stretches), carrying groceries, working out on weight machines or hand held weights, yard work, some yoga and tai chi exercises.

At this point, you probably are thinking, "How am I going to incorporate all these activities into my life?" The answer to that question may surprise you. A mere thirty minutes, five times a week provides great health benefits and can be built into everyone's daily schedule. This amount provides substantial benefits. An even bigger bonus here is the reminder about *gradual and progressive increase in activity over time*. Start slow, pace yourself, and choose those exercises that are appropriate to you (i.e., if you haven't exercise in years, don't expect to jog 6 miles the first day of your program; if you are in pretty good shape but are 75 years old and have never tried playing tennis, don't expect to play like an ace. Choose activities that you can live with and make them a part of your daily routine. At a minimum, start with a sustained ten minutes of your chosen exercise. Take a break and resume for another ten minutes. Take another break, and resume for another ten minutes to complete thirty minutes in total. Starting this way makes it easier to stick with the program, and you will find that your breaks become shorter and less necessary as time goes on.

Use these suggestions to invigorate your life, strengthen your muscles, and increase your energy level. Maybe this is the year you can finally be the one to say, "I *did* keep my New Year's resolution!"

ЖІНКА, ЩО ГОВОРИТЬ ВІРШАМИ

Членки Округи Детройт СУА, котрі виступали на літературно-музичному вечорі Віри Кривої. Зліва: Наталія Шайда, Марія Лугова, Анна Білинська, Світлана Міщанин, Таня Бедрус, Валентина Шайда, Віра Крива, Катерина Форошівська, Марія Шилівська, Руслана Пронко, Галина Міщанин.

15 листопада 2009 року в Ворен, Мічіган відбувся літературно-музичний вечір членки 45-го Відділу СУА Округи Детройт Віри Кривої під назвою "Жінка, що говорить віршами".

Віра Крива з „новоприбулих", народилася на Тернопільщині, в сім'ї вчителів. Шлях до Америки був дуже не простим, але тут вона знайшла свою жіночу долю. Фізично вона тут, в США, а душа там, в Україні.

Її твори не раз звучали на різних виступах чи імпрезах. Та цього разу це було щось інше – чудове свято поезії і пісні. Присутні познайомились з В. Кривою як з поетесою, в доробку якої не поодинокі вірші, а три збірки творів, з поетесою, у якої на Україні вже відбулася не одна презентація її книг.

Після молитви прозвучали вітання для Віри Кривої від громадських організацій: Союзу Українок Америки в особі голови Окружної Управи Детройт Лідії Казевич і Українського Народного Союзу в особі заступника голови округи Олі Марущак. Від подруг і друзів привітала Ганна Білинська, заступниця голови 129-го Відділу СУА, вчителька мови та літератури, порівнявши її творчість з творчістю художниці Катерини Білокур, яку було дуже високо оцінено і названо народною. Побажала авторці вечора досягнути тих же висот.

Ведуча вечора Руслана Пронко, культосвітня референтка округи і голова 129-го Відділу СУА та ініціятор проведення цієї презентації, представила поетесу. Завдяки чудово складеному Валентиною Шайда сценарію ми мали змогу почути і побачити всю багатогранність творчості В. Кривої і переконатися про стан її душі – написано те, що хочеться сказати вголос, щоб почули всі.

Сценарій складався з чотирьох частин:

"Ми – українці". В цій частині було представлено у віршованій формі Україну в різні періоди її історії, починаючи від Мазепи. "То час настав Москву лишити і незалежність утвердити, позбутись час настав ярма, в яке втягнули нас здавна" (уривок із поеми „Батурин"). Його прочитав 10-річний Денис Слюсар, завдяки чому ця талановита дитина стала учнем УКШ Непорочного Зачаття. На високому рівні був представлений вірш „Геноцид-Голодомор". „Геноцид – українська Голгота не підлягає забуттю, є в кожного народу право на пам'ять – істину святу", – прозвучали слова із цього вірша. Події Другої світової війни: „Два вороги – один

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

відкрито, а другий, що назвавсь „своїм", робили все, щоб поневолить, перетворити нас в рабів". Помаранчева революція, де на сцену виходить старий дідусь, бувший каґебіст, який прийшов на Майдан висповідатись за вчинені гріхи: „Я багато завинив – комуністом був та таким, що розстрілював, саджав у тюрму" (вірш написаний на основі фактів), закінчується словами: „щоб зумів увесь народ, як дід, сповідатись". І на закінчення цієї частини вірш „До молодих", де прозвучали слова: "Чужу галузку відітніть – своє в історію впишіть, бо ми на двох галузках нині, тому і безлад в Україні, то й розділяють нас чужі на нашій, не своїй землі".

"Божа сила", де в легкій віршованій формі була передана велич Господа Бога нашого, сила віри в нього. Найбільш хвилюючим був вірш „Божі сліди": „ А тяжко було, як тобі, я ніс тебе в хвилини ті" стали слова кульмінаційним моментом цієї частини.

"*Без тебе життя – не життя"* – лірика, різноманітність почуттів, людські долі, туга за рідною землею, вірші, присвячені матері, сину, рідним і т. д. Все це можна виразити словами вірша: "Без тебе життя – не життя, без тебе і долі нема, без тебе і небо чуже, без тебе і сонце не те, без тебе не світить зоря і пташка в гаю не співа".

"Гумор". Цією частиною закінчувався вечір. Присутні мали нагоду насміятися від душі із різних моментів життя еміграції, як попередньої, так і сьогоднішньої. „Чи горобці, що із Стейтів надовго пропали? Нацвіріньокались і скоро назад повтікали. Ну, а оті , що із краю, що вони зробили? Наїлися до „несхочу", інших запросили. Вже вертатися не хочуть – гнізда позвивали, якби могли, то усіх би сюди поскликали" – із вірша „Горобці".

Вечір сплянований був так, що все проходило як єдине ціле, щедро переплетене піснями, що прикрашали виступ та акцентували увагу на кожній частині дійства. І хочеться зауважити, що для написання сценарію було використано лише творчість Віри Кривої. Вражала продуманість кожного кроку, професійність постановки, якою займались В. Шайда і Р. Пронко. Прекрасне оформлення сцени, декорації, що їх підготували Роман Бараник і Віталій Перець, вишиті рушники та обрус на столі, за яким сиділа поетеса, костюми аматорів – все це надавало святковості і неповторності цьому вечору.

Багаточисельність учасників виступу дала змогу побачити і відкрити нові таланти, почути тих декламаторів і співаків, кого ми ще не чули. Тривалими оплесками супроводжувався виступ кожного учасника. Всю багатогранність дійства допомогли нам зрозуміти своєю сценічною грою Р. Пронко, що, як ведуча, була проводирем у світ поезії і пісні, Андрій Дутка, Михайло Дячун, Павло Писаренко, Марія Лугова, Ганна Білинська і Марія Шилівська (129-ий Відділ СУА), Іванна Титула, Віталій Перець, Семен Іванов, Андрій Зазуля, Юля Янушевська, Лариса Кривченко, Рая Змійова, Олена Паливада, Таня Бродяк, концертмейстер Галина Яловенко (76-ий Відділ СУА).

Стало вже доброю традицією приймати участь у концертах цілими сім'ями. З приємністю хочеться подякувати Тані, Юлі та Евгенкові Бедрус, Галині і Світлані Міщанин (129-ий Відділ СУА), Олі, Зоряні та Катерині Форошівським (129-ий Відділ СУА), Наталі, Сергієві і Валентині Шайда та їх бабусі і мамі Олені Чудакевич.

Хочеться подякувати також і тим маленьким діткам з школи Українознавства та Релігії ім. Лесі Українки при Святопокровській катедрі УПЦ за прекрасний спів; учням школи Українознавства та школи Непорочного Зачаття за декламацію віршів. Для присутніх стала приємною несподіванкою влаштована солодка перекуска під час перерви, спонсорами якої були Відділи СУА: 26, 45, 76, 96, 115, і 129, УНС та "Нова Хвиля". Організатором сервірування перекуски була Стефа Король, голова 45-го Відділу СУА.

Вечір завершився спільною молитвою і виконанням традиційного "Многая літа" на честь Віри Кривої у виконанні всіх присутніх в залі. Та все це неможливе без головного – єдності нашої громади. Завдяки старанням організатора цього вечора В. Шайди і активних учасників Галини Яловенко, Тетяни Бедрус (76-ий Відділ СУА) українська громада переконалася ще раз, що ми можемо простягнути один одному руки, зрозуміти один одного, забути, хто якої хвилі еміграції та якої конфесії чи віросповідання, поставити на вершину одне – ми всі брати і сестри по крові і, як говорить сама поетеса:

...В житті ж бо була і так, і не так,
Воно-бо іде не з самих лиш прикрас.
Там сонце,там дощ, перемінливі дні,
Та є найдорожчим, як разом усі".

Валентина Шайда

Вітаємо нових членок

12-го Відділу Союзу Українок Америки ім Олени Пчілки, Клівленд, Округа Огайо

Марія Дробняковик
Ольга Калушка
Стефанія Оліяр
Люба Рожа
Анна Янсич

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 12-го ВІДДІЛУ СУА ім. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ, КЛІВЛЕНД, ОКРУГА ОГАЙО

Зліва сидять: Аня Завадівська, Дарія Федорів, Наталка Онисько-Симс, Іванка Шкарупа, Влодзя Краснянська, Надія Дейчаківська, Ліда Вирста. Стоять: Марія Василина, Романа Мирман, Ніла Бендюк, Фаїна Сива, Люба Дармохвал, Пет Крутиголова, Оксана Баслядинська, Єлисавета Рилов, Оля Поглід, Анна Вирста, Галя Поглід, Марія Дробняковик, Люба Мудра.

43-ті збори 12-го Відділу СУА відбулися 17 січня 2010 року. Із 26-ти членок на зборах були присутні 20 членок СУА. Відкрила збори голова відділу Наталка Онисько-Симс, привітавши присутню голову Окружної Управи п. Іванку Шкарупу і виразивши сердечне спасибі членкам відділу за велику дружню співпрацю.

У звітному періоді відділ робив заходи для здобуття фондів, а саме: традиційний весняний ярмарок ,,віднайдених скарбів" та великоднього печива. Як і в попередніх роках членки відділу вітали громадян біля церков з нагоди 18-ої річниці Незалежности України, прикріплюючи кожному синьо-жовту стрічку. Зібрано 985 долярів, які переслано на Фонд допомоги сиротам в Україні.

Восени відбувся показ моди – успішний захід, який очолювала Дарія Федорів, а програму вміло і дотепно провадила Ліда Вирста. Громада Клівленду істотно підтримала цю імпрезу, а п.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

Маруся Федьків (не союзянка) написала дуже доречну і дотепну оду на адресу 12-го Відділу СУА. Громада нас любить і цінить!

З нагоди 160-ліття нашої патронки Олени Пчілки пресова референтка організувала гутірку, яка була виголошена на хвилях української радіогодини в Огайо.

Відділ оплатив дві стипендії для студентів в Києві.

Референтка зв'язків Люба Мудра пильно повідомляла членок (через електронну пошту і на сходинах) про біжучі події на неукраїнській арені, а також про потрібні акції, що стосуються українських справ.

Референтка суспільної опіки Ніла Бендюк дбала про відвідини хворих і самітніх, вислала три великі пачки для сиріт в Херсоні через осередок Союзу Українок Херсону. Також відділ передплатив журнал „Наше Життя" для осередку СУ в Херсоні на руки голови Олени Колісниченко.

Наш відділ чергується з іншими відділами СУА, щоб придбати програму і солодке для мешканців будинку „Shevchenko Home", де живуть старші чи немічні особи.

З любов'ю і старанністю архівна референтка Марійка Василина зберігає архівні матеріяли відділу. З метою плекання і збереження дружнього настрою у відділі голова Наталка Онисько-Симс дбає про влаштування розважального пікніку (влітку) і Різдвяної зустрічі з родинами.

Голова відділу запропонувала підтримати нову акцію СУА „Допомога і догляд для старших", яка присвячена 85-літтю СУА.

На Загальних зборах членки відділу привітали п'ять нових членок: Анну Янсич, Ольгу Калушку, Марію Дробняковик, Любу Рожу і Стефанію Оліяр.

Вибрано нову Управу відділу в такому складі: Наталка Онисько-Симс – голова, Дарія Федорів – заступниця голови, Ліда Вирста – секретар, Влодзя Краснянська – скарбник, Люба Дармохвал – кореспонденційна секретарка.

Референтки: Ніла Бендюк і Елисавета Рилов – суспільної опіки, Надія Дейчаківська – пресова, Наталка М'ягка – мистецько-музейна, Люба Дармохвал – стипендійна, Аня Завадівська і Дарія Федорів – культурно-освітні, Люба Мудра – зв'язків, Марія Василина і Оксана Баслядинська – архівні, Романа Мирман і Люба Мудра – господарських справ, Пет Крутиголова – імпрезова. Контрольна комісія: Аня Вирста – голова, Галя Поглід і Дарія Войтина – члени.

Надія Дейчаківська,
пресова референтка.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 46-го ВІДДІЛУ СУА ім. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ, РОЧЕСТЕР, ОКРУГА ПІВНІЧНИЙ НЮ ЙОРК

Річні загальні збори 46-го Відділу СУА ім. Олени Теліги в Рочестері, Ню Йорк відбулися 17 січня 2010 року. Вибрано нову Управу відділу в такому складі:

Лариса Харамбура – голова відділу, Стефанія Стенфілд – перша заступниця голови, Таня Бабюк – протоколярна секретарка, Уляна Бабюк – кореспонденційна секретарка, Анна Білоус – касирка.

Референтури: Слава Коба – організаційна, Стефанія Вовкович – культурно-освітня, Стефанія Стенфілд – зв'язків, Марія Павлюк – преси, Надія Трач – суспільна опіка, Параня Сміт – виховна, Галя Малаховська – мистецько-музейна, Оля Колинич – господарська.

Контрольна комісія: Ірена Скробач – голова, Леся Павлович і Анна Бейлі – члени.

Лариса Харамбура, голова 46-го Відділу СУА.

ГУМОР

– Ну, мій герою, зуб більше не болить? – запитує мати сина.
– Не знаю. Лікар залишив його собі.

ПОДАРУНКИ СИРОТАМ В УКРАЇНІ

Ліна Косик, Дарія Ярошевич – голова відділу та Орися Покорна зі сплетеними подарунками.

29-ий Відділ СУА вдячний родині Ременюків зі штату Вісконсин за дар волічки, з якої членки відділу виплели велику кількість шапочок і шаликів для дітей в Україні. Докупивши рукавички, светрики та інші речі, відділ вислав святкові подарунки сиротинцям у Конотопі і Кіровограді.

– *Олександра Дяченко-Кочман.*

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 56-го ВІДДІЛУ СУА ім. МІЛЕНИ РУДНИЦЬКОЇ, НОРТ-ПОРТ, ФЛОРИДА

20 січня відбулися Загальні збори 56-го Відділу СУА ім. Мілени Рудницької в Норт-Порті, Флорида. На зборах були присутні 56 членок. Голова відділу Оксана Лев відкрила збори молитвою і привітанням всіх присутніх. Головою президії зборів було обрано Віру Боднарук, а секретарем – Христину Боднар-Шелдон. До президії також були запрошені Почесні голови відділу і Почесні членки СУА Марія Наваринська, Іванна Мартинець, д-р Іванна Ратич і Іванна Головата.

Збори пройшли традиційно. Члени Управи і референтки відділу докладно прозвітували про обсяг праці та успішну діяльність Відділу у 2009 році.

Вибрано Управу відділу на 2010 рік у такому складі: голова – Оксана Лев, 1-ша заступниця голови – Христина Стецик, 2-га заступниця голови – д-р Іванна Ратич, протоколярна секретарка – Рома Гуран, кореспонденційна секретарка – Лариса Шпон, скарбники – Орися Зінич і Ліда Белендюк.

Референтки: організаційні – Ліда Білоус і Слава Малюк, культосвітня – Марія Наваринська, зовнішніх зв'язків – Неля Лехман, пресові – Ірина Брик-Жизномирська (укр.) і Анна Марія Сусла (англ.), суспільної опіки – Галя Лісніча і Галина Індіану, мистецькі – Таня Сілецька і Оксана Лазор, музейна – Орися Свистун, стипендійна – Ліда Бойко, архівар – Роксоляна Яримович, опікуни домівки – Іванна Головата і Люба Ярмак-Спіно, диригент хору – Любов Інграм.

Контрольна комісія: Богданна Більовщук, Іванна Головата, Ольга Пастернак.

Побажаннями успіхів у подальшій праці і многоліттям закінчили збори. З нагоди Загальних зборів наш відділ складає дві тисячі долярів на Український Музей і дві тисячі – на Пресовий фонд журналу „Наше Життя".

Ірина Брик-Жизномирська,
пресова референтка.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 86-го ВІДДІЛУ СУА ім. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ, НЮАРК, ОКРУГА НЮ ДЖЕРЗІ

Загальні збори і вибори нової Управи на 2010 рік відбулися 13 грудня 2009 р. в церковній залі св. Івана Хрестителя в Нюарку.

Збори розпочалися спільною молитвою, яку прочитала голова відділу Наталка Буняк. До президії зборів увійшли: Ольга Луків – голова, Надія Гавриляк – секретар.

Були зачитані звіти діяльности членів Управи та референток. Присутні з приємністю відзначили плідну працю відділу за останній рік. Так, заходом відділу 16 травня в Нюарку відбувся цікавий вечір висвітлення фільму *The Soviet Story* режисера Едвінса Снора. Пібліка мала нагоду переглянути цей надзвичайно цікавий документальний фільм, де представлено всі жахіття терору двох подібних деспотів – Сталіна і Гітлера. Особливо заторкнуто Україну – Голодомор 1932-1933 років. Окремі картини фільму зворушували до сліз. Голова відділу Н. Буняк в своєму короткому слові розповіла про самого режисера та його працю над фільмом, а також прочитала свій вірш ,,Голодомор – український геноцид". Після фільму була солодка перекуска і кава.

25 жовтня 2009 р. в Українському Американському Культурному Центрі у Виппані відділ провів ,,Полуденок і показ мод від Керен бютік". Львину працю до успіху імпрези вклала наша імпрезова референтка Мирося Граб. Дохід у сумі 1000 долярів було переслано до Українського Музею в Ню Йорку. Під час року ми мали кілька разів продаж печива, а в грудні було влаштовано Різдвяний базар.

У своєму слові голова відділу сердечно подякувала членкам за співпрацю і відзначила, що ми всі пов'язані однією метою – плекати нашу українську культуру, підтримувати зв'язок з незабутньою батьківщиною Україною, а також завжди прагнути допомогти тим, хто потребує нашої допомоги чи то тут, в Америці, чи в Україні та в інших країнах світу. Наш відділ – це одна велика родина і ми радіємо нашою дружбою.

Обговорено пляни праці на наступний рік. Передбачається влаштування літературних вечорів, поїздки до Музею в Ню Йорку, покази цікавих фільмів. Для придбання фондів заплянновано продажі печива, Різдвяний базар тощо...

Після уділення абсолюторію уступаючій Управі обрано новий склад Управи та референтур на 2010 рік в такому складі: Наталка Буняк – голова, Наталка Змий – заступниця, Любомира Бойко – протоколярна секретарка, Ярослава Мулик – кореспонденційна секретарка, Марта Боровик – скарбник.

Референтки: Мирося Граб – культосвітня, Надія Гавриляк – пресова, Дарія Леськів – стипендійна, Оксана Стеранка – організаційна, Катерина Воловодюк – суспільної опіки, Наталка Клапіщак – музейна, Ольга Тритяк – архівна. Господарські референтки: Надія Гавриляк – голова, Наталка Змий, Люба Гуралечко – помічниці.

Контрольна комісія: Ольга Тритяк – голова, Ларісса Пенцак, Лідія Гайдучок – члени.

З теплим словом до присутніх звернулася Ольга Луків – голова Окружної Управи Ню Джерзі. Пані Оля подякувала за спільну працю та обговорила пляни заходів проведення майбутньої Конвенції СУА на нашому терені у 2011 році.

В кінці зборів присутні при ,,різному" обговорювали біжучі справи та висловлювали надію на дальшу плідну працю нашого відділу.

На сьогоднішній день відділ нараховує 49 членок. Продовжуємо заохочувати жіноцтво вступати в наші ряди та включатися у працю відділу.

Надія Гавриляк,
пресова референтка 86-го Відділу СУА.

Лікар знайомить пацієнта з діягнозом.
– Шановний, – благально перебиває той ескулапа,
– знайдіть у мене якусь іншу хворобу. Ця мені не по кишені!

Валентина Журківська

З волі Всевишнього відійшла від нас у вічність бл. п. Валентина Журківська.

Валя народилася в Харківській області в Україні. Несприятливі умови змусили Її покинути рідний край. З родиною помандрувала на Захід. В Німеччині перебувала в таборі біженців у Регенсбурзі. Тут вона закінчила Український Технічно-Господарський Інститут. В 1947 році Валя запізнала свого друга життя бл. п. Івана Журківського, з яким одружилася. Але їхня життєва мандрівка не закінчилась. В 1949 році вони причалили до берегів Америки і поселилися в Детройті. Подружжя виховало двох синів, Івана і Олександра.

Родина Журківських включилася в життя української громади Детройту, головно в церковну громаду церкви св. Покрови. Діти закінчили школу Непорочного Зачаття, були активні в молодечій організації Пласту, а також в спорті. Батьки зуміли зберегти національну свідомість, потребу плекати любов до рідної мови, культури і української спадщини.

Валя вступила до 45-го Відділу СУА ім. Катрусі Зарицької. Від заснування відділу до 1998 року виконувала обов'язки скарбника. Опісля довгі роки була в контрольній комісії.

Валя була лагідної вдачі, жертвенна, допомагала фінансово, а також жертвувала час для праці у відділі.

З відходом нашої Посестри у вічність ми, членки 45-го Відділу СУА, приносимо Покійній шану, любов і в'язанку щирих молитов, котрі засилаємо перед престіл Всевишнього і просимо ласк і витривалости для цілої родини.

Стефа Король,
голова 45-го Відділу СУА.

На вічну пам'ять…

Екзекутива СУА, Головна управа та наше членство висловлюють співчуття родині **Анастасії «Стасі» Сиби**, голови 71-го Відділу у Джерзі Сіті, Округа Ню Йорк, яка несподівано відійшла від нас у вівторок, 26-го січня. Нехай земля буде їй пухом!

Ми також висловлюємо наші щирі співчуття родині **Романа Купчинського**, сина покійної Марії Савчак, яка була головою СУА у 1987-1993 рр. Пан Купчинський, який був палким прихильником української справи, аналітиком Jamestown Foundation і в минулому очолював українську службу Радіо Вільна Європа / Радіо Свобода, помер 19 січня. Вічна Йому Пам'ять!

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

СПІВЧУТТЯ

Світлої Пам'яті Ярослав Куровицький

1-ий Відділ СУА в Ню Йорку висловлює глибоке співчуття Почесній голові Союзу Українок Америки Пані Ірині Куровицькій, рідним і близьким в Америці та в Україні з приводу невимовної втрати великого патріота України, громадського діяча, голови Шевченківського комітету Ню Йорку, голови Спортивного Клюбу в Ню Йорку, Чоловіка, Батька, Дідуся бл. п. Ярослава Куровицького.

Вістка про його смерть, як грім з ясного неба, сколихнула Мангеттен і блискавично рознеслася по українських громадах Америки, які ще й досі приголомшені несподіваною і важкою вратою цієї непересічної людини.

Св. п. Ярослава Куровицького буде дуже бракувати, багато років він підтримував всі проєкти СУА морально і матеріяльно. Не перечислити допомоги родини Куровицьких для церкви, школи св. Юра, Генерального Консульства України в Ню Йорку, Українського Музею в Ню Йорку та ін.

Такої багаточисельної Панахиди і похорону давно не пам'ятає Українська громада Ню Йорку, а це є свідчення данини любові і шани, визнання такій мужній, цілеспрямованій і жертовній Людині, яким був Світлої Пам'яті Ярослав Куровицький.

Блаженної Пам'яті Я. Куровицький став невід'ємною частиною історії Мангеттена, а Його справи гідні наслідування.

З болем в серцях збережемо світлу пам'ять про Вас, Пане Ярославе. Не знаходимо слів, щоб втішити п. Ірину з родиною, але посестри-союзянки з 1-го Відділу СУА завжди з нею.

Нехай гостинна американська земля буде пухом для Вас, п. Куровицький, а теплий вітер з розлогих городенківських полів, які Ви змушені були покинути, заколисує Вас материнською піснею з рідної України. Вічна Вам пам'ять!

За дорученням
членок і Управи 1-го Відділу СУА,
Ольга Кузишин, пресовий референт.

У світлу пам'ять бл. п. Ярослава Куровицького надійшли численні пожертви на Пресовий Фонд Журналу „Наше Життя" з найщирішими співчуттями дружині Ірині Куровицькій, Почесній голові СУА та всій родині з приводу болючої втрати.

100 дол. Окружна Управа СУА Детройт, Окружна Управа СУА Філядельфія, Окружна Управа СУА Чікаго, Окружна Управа СУА Нова Англія.
50 дол. Окружна Управа СУА Ню Джерзі.
200 дол. 78-ий Відділ СУА.
100 дол. 56-ий Відділ СУА, 106-ий Відділ СУА.
50 дол. 1-ий Відділ СУА, 83-ій Відділ СУА, 95-ий Відділ СУА.
25 дол. 107 Відділ СУА.
1000 дол. Іванна Ратич, Стефан і Володимира Сливоцькі.
250 дол. Зенон і Вєслава Куровицькі, Володимир і Анна Рак, Ярослав і Марія Томоруги.
200 дол. Олександра Яблонська.
150 дол. Роман і Мотря Слоневські.
100 дол. Нестор і Марта Базарко, Ліда і Орест Білоус, Люба Більовщук, Любомир і Наталія Гевко, Марта Данилюк, Мирон і Маріянна Заяць, д-р

Мирослав і Ірина Зєлик, Наталія Змий з родиною, Ліда і Богдан Казевичі, д-р Надія Кмета, Анна Дидик-Петренко і Юрій Петренко, д-р Орест Попович, Лев, Тамара і Анна Стадниченко, Марта Навроцька-Торіеллі і Роберт Торіеллі, Богдан і Романа Федасюки, Марія Хеміч, Марія Соробей-Штогрин і Юрій Штогрин, Лідія Яросевич.

75 дол. Маріян і Марта Стасюки.

50 дол. Орест і Анна Гаврилюки, Леся Голюка, Наталія Даниленко, Стефан і Марія Дупляк, Теодозій і Оля Зазуля, Лідія Закревська, Едвард Камінський, Орест і Марта Кебало, Стефанія Косович, Ірена Кріса, Оксана і Теодор Ксенос, Надія і Любомир Лучанко, Іванна Мартинець, Мотря Міляних, Павло і Люба Михайлевичі, Ярослава Мулик, Ярослав і Галина Оберишини, Ольга Пастернак, Лідія Слиж і Святослав Левицький, Ярослава Стасюк, Евген і Дозя Федаки, Донна Чехович.

40 дол. Галина і Маріян Романишини, Любов і Олексій Шатанські.

30 дол. Стефанія Лапивіт, Рома Шуган.

25 дол. Володимир і Богданна Гнатківські, Олег і Олена Колодій, Олександра Крумшин, Ігор і Ольга Луків, Божена Ольшанівська, Зенон і Ольга Савчуки, Володимир і Анна Саф'ян, Ірена Стецьків-Бехтольд.

20 дол. Мирослав і Галя Болосянцькі, Надія Савчук, Стефанія і Богдан Сікора.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

РІЗНЕ

500 дол. даток з заповіту **бл. п. Марії Купчинської**, членки 69-го Відділу СУА з Лорейн, Огайо, яка відійшла у вічність. Тетяна Сілецька, 56-ий Відділ СУА на Флориді.

130 дол. у світлу пам'ять **бл. п. Стефана Маньковського,** батька нашої членки Стефанії Старожитник склали членки 65-го Відділу СУА в Ню Бронсвіку, Ню Джерзі: **по 25 дол.** Наталка Головінська, Ольга Городецька; **по 20 дол.** Ірена Старожитник, Анна Литвин; **по 10 дол.** Мирослава Стойко, Маруся Цісик, Марія Слободян, Софія Лонишин.

110 дол. замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Валі Журківської.** Членки 45-го Відділу СУА, Детройт.

100 дол. у світлу пам'ять **бл. п. Іллі Андрусяка** через 76-ий Відділ СУА. Марія Андрусяк, дружина.

100 дол. в пам'ять **бл. п. Марії Михайлів.** Татіяна Гарт.

100 дол. Анна Гаврилюк.

50 дол.: Володимира Сливоцька, Marta Mulyk-Baxer.

50 дол. в пам'ять **бл. п. Тамари Вітковицької.** Родині висловлюємо щирі співчуття. Орест і Анна Гаврилюки.

45 дол. замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Марії Михайлів,** дружини нашого покійного брата Мирона. Дітям, внукам і правнукам висловлюємо щире співчуття. Через 91-ий Відділ СУА Марія Антонів і Евген Михайлів з родинами.

40 дол. Tatiana Didoshak.

25 дол. у світлу пам'ять **бл. п. Ґертруд Ванджура**, нашої довголітньої членки. 29-ий Відділ СУА, Чікаго.

25 дол. в першу річницю смерти **бл. п. д-ра Евгена Стецьківа.** Його доні Ромі, нашій членці складаємо щирі співчуття. Управа та члени 56-го Відділу СУА, Флорида.

25 дол.: Марта Кічоровська-Кебало; Марта Кричик.

20 дол.: Марта Біскуп; Марта Кузьмінська; Марія Савицька, членка 1-го Відділу СУА; Марія Фішер-Слиж.

10 дол. Stefania Brezden.

Всім жертводавцям щиро дякуємо!

Від редакції. *Просимо авторів присилати статті до 10 числа місяця, щоб помістити їх в наступному числі журналу. Це особливо стосується сезонових матеріялів.* ***Обов'язково подавати номер телефону автора****, щоб редакція мала змогу звернутися в разі потреби. Ласкаво просимо не посилати ту саму статтю в тій самій мові та однакові фотографії рівночасно до різних часописів (в тому числі до журналу «Наше Життя»).*

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

УРИВОК ІЗ ЛИСТА ВІД ВДЯЧНОЇ СТИПЕНДІЯТКИ

Вікторія тоді

Вікторія тепер

,,…Пише до Вас Вікторія зі Львова. Хочу з Вами поділитися своїми досягненнями. Та от, цього року я закінчила юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка. Чесно кажучи, це не було легко, але з Божою допомогою я досягнула своєї мети, і тепер мені присвоєно кваліфікацію магістр права. ...Відразу після випускного вечора мені зателефонували додому з суду, де я неодноразово проходила практику, і запропонували мені постажуватися у них… Стажувалася я цілий місяць, після чого проходила курс, який успішно пройшла і стала державним службовцем. Я дуже щаслива, так як все життя мріяла працювати в суді… Також дуже хочеться подякувати Вам, що Ви на протязі багатьох років були зі мною. Щиро дякую я і вся моя родина. Дуже приємно, що на світі є такі хороші люди, як Ви! Здоров'я Вам, щастя і добра.

З повагою до Вас Вікторія і вся моя родина."

Ґратулюємо спонсорам Юрієві та Вікторії Міщенкам!

Подружжя Міщенко опікувалися Вікторією від 1996 року!

Марія Полянська,
референтка стипендій СУА.

Education is the best provision for old age. – *Aristotle*
The foundation of every state is the education of its youth. – *Diogenes*
Only the educated are free. – *Epictetus*

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

Dear Mrs. Polanskyj:

In appreciation of the dedicated work done by the Ukranian National Women's League of America, Inc., Scholarship Program over the years, and in recognition of the impressive Report for the years 2002–2007 published recently by your Scholarship Committee, we are donating $2,000 to help defray the costs of printing this publication.

As we read this Report, we are stuck by the extraordinary commitment of you and your Scholarship Committee members, the generous support of donors and sponsors—both individuals from the Ukrainian community as well as UNWLA members and chapters; the talent, educational aspirtations, and career achievements of the scholarship recipients; and finally, the combination of outstanding professionalism and loving care with which the Scholarship Committee members conduct this worldwide program. It is for the high caliber of programs such as this and other projects that the women of UNWLA enjoy such universal admiration and respect both inside and outside the Ukrainian community.

We are happy to contribute to UNWLA's Scholarship Program, which our beloved mother, the late Teodozia Sawycka, helped to shape and to which she dedicated so many years of her life.

Wishing you continued success. З Різдвом Христовим і Новим Роком!

Sincerely,

Anisa Sawyckyj Mycak andJurij Savyckyj, MD

ПОЖЕРТВИ ЗА ГРУДЕНЬ 2009 і СІЧЕНЬ 2010

$5,000 Bequest of the Estate of Ksenia Antypiw; **$2,000** Anisa Sawyckyj Mycak and Jurij Savyckyj, MD; **$1,500** Michael and Luba Kostryba; **$1,000** Gary J. and Irene Wolfe (47), Dr. Martha Voytovich, and Laurie Gauper; 720 UNWLA, Inc. Branch 98 (98); **600 дол.** д-р Богдан і Богданна Худіо (28); **$550** Dr. Frank Sysyn; **$500** Irene Koczerzuk Harris, Dr. Ihor and Zenovia Kunasz; **440 дол.** Товариство Самопоміч в Пассайку (70), Yuri B. and Anna Zelinsky, 12-ий Відділ СУА (12); **330 дол.** 67-ий Відділ СУА (67), 100-ий Відділ СУА (100); **300 дол.** д-р Микола і Христина Баранецькі (86), Анна Куцан, Ihor and Elaine Zankiw (49); **250 дол.** Ольга Качай; **220 дол.** Марк Андріюк, Elmer F. and Olga Bertsch (99), д-р Йосиф Данко, Юрій і Надія Горб (101), Michael & Judith Humnicky, Світлана Кочман (29), Андрій і Христина Козак (86), Богданна Михайлів (91), Ярослава Д Мулик (86), Ірена А Сайкевич, Юрій і Марта Шевчуки (98), UAV Post 30 (98), 50-ий Відділ СУА (50), 92-ий Відділ СУА (92), 97-ий Відділ СУА (97), 118-ий Відділ СУА (118); **$200** Ihor Bekersky, Ольга Чипак, Богданна Ґелета (78), Юрій і М Орися Яцусі (98), Матвій і Оксана Козяки (91), Бернард і Анна Кравчуки (98); **150 дол.** Богдан і Христина Кульчицькі (10); **125 дол.** Микола Ґайдиш (89), Елліяс Онишкевич (28), Марія Онишкевич (28); **110 дол.** Євген і Лана Бабій, д-р Роман Білак, Tatiana Bertsch (99), Yuri A Bertsch (99), Marie Heszczuk (76), Віра Бацвин Головінська (65), Тарас і Ольга Гунчаки (86), Lionel B Ivashkiw and Taisa Markus, Taica Яцусь (3), Jennie Kopystianskyj, Софія Коропецька, Романа Лесів, Luba M. Levy, Роман і Ольга Новаківські (54), Зоряна Ставнича, Юрій Вовчук, 85-ий Відділ СУА (85), 86-ий Відділ СУА (86), 106-ий Відділ СУА (106); **100 дол.** Зенон Держко, Michael Kuriny, George and Victoria Mischenko (98), Mary Savitsky, Марта Тарнавська; **100 дол.** Roxanne Dacy (107), Rostislav I. Grigorchuk, Іван Івахів, Ray and Rita Oberleitner (98), Марія Одежинська (38); **$50** Anisia

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

Gill (43), Victoria Hyer (98), George Kiebuzinski, Анна Поліщук (49), Анна Слободян (89), Alex Sosenko; **42 дол.** Рената Бігун (28); **$40** Stephanie Iwanowicz; **$25** Irene Grochola, Stephen Husiak, **$15** Janet Rogers; $10 Anna C. Iras.

ІЗ РІЗНИХ НАГОД

Please accept the following gift of $220 to honor Dr. Michael and Roxolana Yarymovych on the occasion of their 50th Wedding Anniversary. Ihor and Olya Hron, Osprey, FL.

Вітаємо Дорогого Ростика Ратича з Днем народження! Бажаємо многих літ та кріпкого здоров'я. З цієї нагоди пересилаємо 100 дол. на Стипендійну Акцію СУА (через 83-ий Відділ СУА) на навчання сиріт в Україні. Свати Ліда і Ярослав Черники, Мідл Вилидж, Н. Й.

Пересилаємо наші щирі побажання многих та благих літ Ярославі Мулик, заступниці голови Окружної Управи СУА в Ню Джерзі. Замість дарунка та з нагоди її Дня народження складаємо 50 дол., на потреби Стипендійної Акції СУА через 98-ий Відділ СУА. Марія та Богдан Полянські, Матаван, Н. Дж.

У ПАМ'ЯТЬ

У світлу пам'ять мого незабутнього брата **Михайла Блендоногого**, який упокоївся в Бозі 18-го грудня 2009 р., складаю 100 дол., на Стипендійну Акцію СУА через 49-ий Відділ СУА в Боффало, Н. Й. Анна Поліщук, членка 49-го Відділу СУА.

Замість квітів на могилу моєї дорогої двоюрідної сестри **Дарії (зі Стефанових) Колатало**, довголітньої членки 70-го Відділу СУА, пересилаю 100 дол. до Стипендійної Акції СУА через 98-ий Відділ СУА. Дочкам Лідії та Ірині з родинами складаю мої найщиріші співчуття. Таісса Мелешко, Апопка, Флорида.

In memory of UNWLA member **Marta Sydir**, who passed away in August 2009, enclosed please find a check in the amount of $620 to be used for the UNWLA Scholarship Program as needed. Donations were made by the following: $100 Halene and George Marenin, Kathy and Dr. Roman Saldan, Vera and Zenon Zubrycky; $50 Bohdanna Bihun, Roxanne and Jerry Dacy, Marta and Adrian Halarewicz; $40 Vera and Wayne Smith; $30 Olga and John Kelly; $25 Bohdan Kazaniwsky, Jaroslawa Kryshtalowych, Irena and Mykola Nedeszkowsky, Tania Tatarko. Natalia Sydir, Treasurer, UNWLA Branch 107.

В імені моєї Мамці, Теодозії Канди Кічоровської, членки 64-го Відділу та бувшої членки 78-го Відділу у Вашінґтоні, залучую чек в сумі 100 дол., у **пам'ять нашої Бабці (матері нашої Мами «Дозі») Олени із Шумських Канди** (1896-1976). Чек призначений на Стипендійну Акцію СУА. Марта Кічоровська Кебало, вільна членка СУА, Браєрвуд, Н. Й.

Щиро дякуємо за копію прощального слова п-і Христини Пацлавської в 1976 р. МП.

Щиро дякуємо!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА
М. Орися Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program
P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530
Email: Mariapolanskyj@verizon.net

From the editors. *We appreciate comments from our readers and hope that you write and share your opinions about the materials that we publish. Please forward your articles or letters to the editor c/o UNWLA headquarters.* ***We ask that all contributors include a telephone number to allow us to acknowledge submissions and verify information. Photographs*** *submitted electronically should have a resolution of at least 300 DPI and should be saved as uncompressed TIFF file. If you cannot submit electronic photos/images as described, please send hard copy. We cordially request that authors refrain from submitting identical articles and photographs to Our Life and other publications simultaneously. Thank you.*

Лисичка і журавель

Лисичка жила у великій приязні з журавлем, навіть покумалися. От лисичка кличе журавля до себе в гості.

—Приходьте, кумцю! Приходьте, любцю! Чим хата багата, тим і прийму.

Лисичка наварила кашки з молочком, розмазала тонесенько по тарілці та й поставила перед кумом. Журавель стук-стук дзьобом — нічого не спіймав. А лисичка тим часом лиже та й лиже кашку, аж поки сама всієї не з'їла. А коли кашки не стало, вона й каже: — Вибачайте, кумочку, більше не маю чим вас погостити. — Спасибі й за те, — пісним голоском промовив журавель.

— А ви б, кумочко, до мене завтра в гості прийшли! Та пішов журавель до дому.

На другий день приходить лисичка. Журавель наварив м'яса, бурячків, квасольки, картопельки, покраяв на дрібні шматочки, поскидав у високий глечик з вузенькою шийкою та й поставив перед лисичкою.

— Живіться, кумочко! Не погорджуйте, любі мої! — припрошує журавель. Понюхала лисичка — добра страва! Встромила голову до глечика, — не йде, пробує лапкою, годі витягнути. Крутиться лисичка то звідси, то звідти довкола глечика — та навіть покуштувати не

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

може. А журавель не дармує. Дзьоб-дзьоб у глечик своїм довгим дзьобом, та й їсть собі шматочок за шматочком, поки всього не виїв.

— Вибачайте, кумонько, — каже, як глечик був уже порожній. — Чим хата багата, тим і рада. А більше я на цей раз нічого не розстарався.

Розсердилася лисичка, навіть не подякувала за гостину та пішла додому.

Від тоді вже більше лисичка з журавлем не товаришує.

за І. Франком

Що це? — а ну, відгадай!

(рисунки і слова, щоб тобі допомогти відгадати)

Мене просять і чекають, а як прийду утікають _____

Коли він потрібний,
його викидають.
А коли не потрібний
його піднімають _____

В синім небі путь моя,
швидше всіх літаю я.
Маю крила, хоч не птах,
люди звуть мене _____

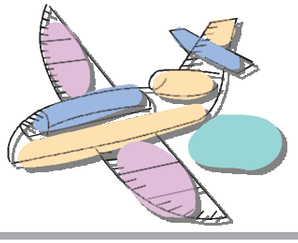

ЛІТАК - PLANE	ДОЩ - RAIN	ЯКІР - ANCHOR

Загадки передруковані з підручника: Розговірна мова для першої кляси, 2005, В. Бей та Х. Швед. All children's pages compiled for use in UNWLA pre-schools by C. R. Shwed, UNWLA Education Committee Chair.

Василина Дмитрик

Великопостні страви

Лазанки з грибами

Зварити ваші улюблені лазанки, відцідити на друшляк, промити холодною водою. Гриби дрібно порізати, висмажити на олії з цибулею і зеленою петрушкою. Посолити і поперчити до смаку, вимішати з лазанками. Додати 3-4 ложки сметани і запекти в печі 20 хв.

Книдлі з сушеними сливками

Зварити почищену картоплю, розім'яти. Як охолоне, вимішати з мукою (третина від кількості картоплі), вбити 2-3 яйця, замісити тісто. Сушені сливки запарити окропом, охолодити. З тіста зробити валок, порізати на частинки і виробляти книдлі, завиваючи всередину сливки. Зварити в підсоленім окропі, полити маслом, підсмаженим з сухарями. Поливати сметаною, посипати цукром-мучкою або цинамоном. Дуже смачна, здорова і поживна страва.

Бараболяники зі сиром

Почищену картоплю зварити в малій кількості води, розім'яти. Додати сир (farmer's cheese) половину від кількості картоплі, два жовтки, сіль, перець, 0,5 ложки масла. Все добре розтерти, щоб не було грудочок, додаючи піну збитих білків, 2-3 ложки сухарів. Виробляти в руках грубі палянички, обкачувати в муці і смажити на олії. Подавати зі сметано, або до ярини.

Бабка з сиру

1 фунт свіжого сиру (farmer cheese), 4 яйця, 5 ложок цукру, 3 ложки сухарів, ванільний цукор. Яєчні жовтки розтерти з цукром, вимішати зі сиром, ванільним цукром, сухарями і збитими білками. Підготовлену масу викласти до форми, змащеної вершковим маслом і запекти в печі при 350° F до золотистого кольору. Готову бабку розрізати скибками і подати на стіл зі сметаною або квасним молоком.

Запіканка зі сиру і моркви

1 фунт сиру (farmer cheese), 1 морква зварена до півготовності, 4 ложки манки, 4 ложки молока, 2 яйця, 2 ложки цукру. Сир розтерти з морквою, замоченою в молоці манкою, додати збиті з цукром яйця, дрібку солі. Підготовлену масу викласти у форму, змащену маслом і сухарями, розрівняти і змастити яйцем. Запікати в печі 20-30 хв. до утворення на поверхні запіканки рум'яної кірочки.

Чудо-часник. Медики рекомендують вживати часник для профілактики інфекційних захворювань. Дія його основана на стимуляції захисних функцій організму. Часник є активним засобом проти бактерій. Він стимулює лімфатичну систему, сприяючи очищенню організму.

На противагу лікарських препаратів він не знищує корисну флору кишечника, а зупиняє ріст патоґенних бактерій. Один міліграм алисину, головного компоненту часника, відповідає 15-ти одиницям пеніциліну. Отже, часник є природним антибіотиком. Він захищає печінку від токсичних препаратів. А властивість часника зв'язувати і виводити вільні радикали дозволяє досліджувачам твердити про його протиракову дію. Часник володіє властивістю стимулювання росту і відновлення клітин тіла, відмолодження тканин.

Часник має судиннорозширяючу дію і знижує артеріяльний тиск крові. До складу часника входять цинк, вітаміни А і С, а також селеній (мінерал, що діє подібно до вітаміну Е).

Крім того, часник знижує рівень холестеролу і жирних кислот в крові і знижує ризику утворення тромбів.

Ось чому японці, довгожителі нашої планети, вживають щоденно 1-2 зубки часнику.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

MASHA ARCHER
'maria muchin'
extraordinary jewelry

Florida Spring Trunk Shows
Meet the Artist at Saks Fifth Avenue!

Sarasota
Southgate Mall
March 11 ~ 14
Thu ~ Sun
3501 S. Tamiami Trail
Sarasota, FL
941-364-5381

Palm Beach
Esplanade Mall
March 19 ~ 21
Fri ~ Sun
172 Worth Avenue
Palm Beach, FL
561-833-2551

Bal Harbour
March 24 ~ 28
Wed ~ Sun
9700 Collins Avenue
Bal Harbour, FL
305-865-1100

Boca Raton
Town Center Mall
April 1 ~ 3 • Thu ~ Sat
5800 Glades Road
Boca Raton, FL
561-393-9100

come and view this astonishing collection!

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

THE NATIONAL BOARD OF
THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS
Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj
Marianna Zajac — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Ulana Zinych	— 1-st Vice President
Anna Macielinski	— 2nd VP — Membership
Sophia Hewryk	— 3rd VP — Culture
Chrystyna Melnyk	— 4th VP — Public Relations
Mariya Andriyovych	— Recording Secretary
Daria Drozdovska	— Corresponding Secretary
Nadia Cwiach	— Treasurer
Roma Shuhan	— Financial Secretary
Vera Kushnir	— Member-at-Large
Irena Steckiv	— Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Irena Rudyk	— Social Welfare Chairwoman
Christine R. Shwed	— Education Chairwoman
Zoriana Haftkowycz	— Arts and Museum Chairwoman
Maria Polanskyj	— Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
Olga Trytyak	— Archives Chairwoman
Orysia Tresznewsky	— Ecology/Women's Health Chairwoman
Roxolana Yarymovych	— Member-at-Large Chairwoman

REGIONAL COUNCILS

Lidia Kazewych	— Detroit
Christine Chomyn-Izak	— Philadelphia
Slava Gerulak	— New York City
Zinnia Dzus-DeBole and Didi Butenko	— New York - North
Olha M. Lukiw	— New Jersey
Iwanna Shkarupa	— Ohio
Lubomyra Kalin	— Chicago
Zoryana Mishtal	— New England
Maria Cade	— New York - Central
Ulana Hlynsky	— Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Oxana Farion	— Chairwoman
Maria Tomorug	— Member
Renata Zajac	— Member
Tatiana Rishko	— Alternate
Halyna Keller	— Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

Tamara Stadnychenko — Editor "Our Life"
Lidia Slysh — Ukrainian-language editor

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237
office@unwla.org

Електронна пошта / e-mail:unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

Office administrator — **Olha Stasiuk**
Office hours: T W Th – 11 a.m. to 7 p.m.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:
171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • E-mail: MariaPolanskyj@verizon.net
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:
222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainiamuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at Additional mailing offices (USPS 414-660).

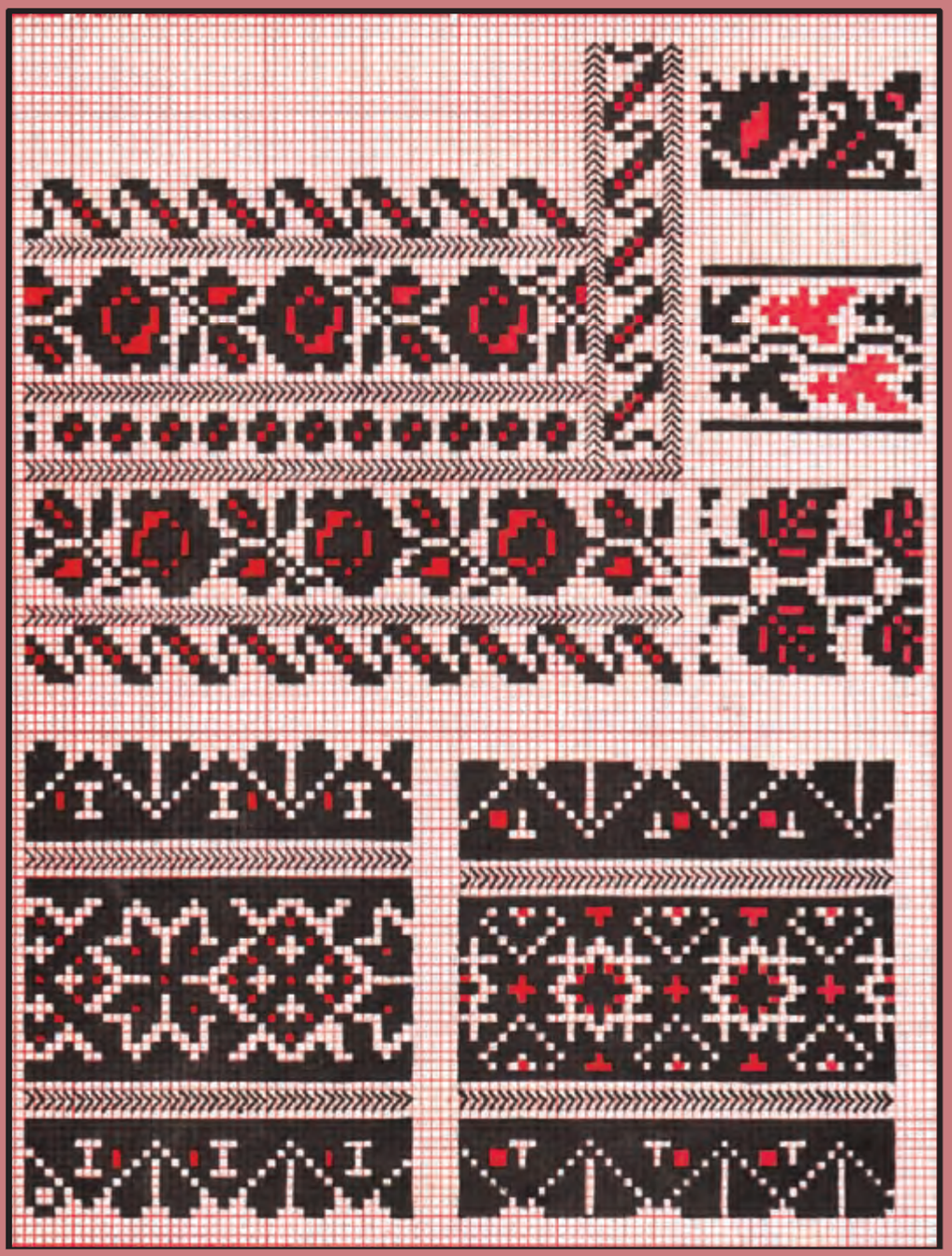

Взори з жіночих сорочок у Добрівлянах, пов. Дрогобич. "Українські взори", серія 3, ст. 1. Із збірки Кл. Габданк-Рогозинського.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.